Folketinget — Europaudvalget
Christiansborg, den 22. november 2006

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Offentligt referat fra Europaudvalgets åbne møde den 10. november 2006

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 10. november 2006.

Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra alle åbne punkter på Europaudvalgets møder. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.

Med venlig hilsen

Anna de Klauman

8. EUU-MØDE

23/11 2006

4. udgave

FO=forhandlingsoplæg
L=lukket behandling

Europaudvalget

holder åbent møde:

fredag den 10. november 2006, kl. 11.00
i værelse 2-133

Dagsorden:

1. Modtagelse af deputation: JuniBevægelsen vedrørende Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007
   Alm. del (06) – bilag 49 (henvendelse fra JuniBevægelsen af 9/11-06)

FO 2. Rådsmøde nr. 2764 (økonomi- og finansministre - budget) den 21. november 2006
   Forelæggelse ved finansministeren

3. Samråd med finansministeren om samrådsspørgsmål D vedrørende årsrapport for 2005 fra Den Europæiske Revisionsret
   Alm. del (06) – samrådsspørgsmål D (vedlagt)

4. Rådsmøde nr. 2760+2761 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13.-14. november 2006
   Forelæggelse ved kulturministeren

FO 5. Rådsmøde nr. 2762 (uddannelse, ungdom og kultur) den 13.-14. november 2006
   Dagsordenspunkterne 1-4 forelægges af kulturministeren
   Dagsordenspunkterne 5-12 forelægges af undervisningsministeren

L 6. Politisk drøftelse og eventuelt afgivelse af betænkning af lovforslag L 26 om EU's udvidelse med Rumænien og Bulgarien
   L 26 – bilag 2 (udkast til betænkning)

L 7. Eventuelt

For yderligere information se
www.euo.dk/dagsorden

Der vedlægges foreløbige oversigter over de under punkterne 2, 4 og 5 nævnte møder

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 45:
Fredag 10/11-06 kl. 10.00-11.00: Møde med landbrugskommissær Mariann Fischer Boel

Andre arrangementer for Europaudvalgets medlemmer i uge 46:
Onsdag 15/11-06 kl. 10.00-11.00: Besøg af delegation fra det rumænske senat
Fredag 10/11-06 kl. 11.00: Europaudvalgsmøde
Fredag 17/11-19/11-06: Konference i Berlin "A soul for Europe"

Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Rådsmøde (økonomi- og finansministre - budget) den 21. november 2006
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

FO 1. Rådets 2. læsning af EU's budget for 2007
Rådsmøde 2764 – bilag 1 (samlenotat side 1)
Rådsmøde 2764 – bilag 2 (udtalelse fra FIU af 9/11-06)
Rådsmøde 2742 – bilag 3 (henvendelse fra FIU)
Info-note (041) I 13 (notat om budgetproceduren af 18/11-04)
Udvalgsmødereferater:
(05) side 1695 FO (forhandlingsoplæg forelagt 30/6-06)
(05) side 1165 (behandlet 28/4-06)
(05) side 927 (behandlet 10/3-06)

2. Finansforordningen for EU's budget
KOM (2005) 0181, KOM (2006) 0213
Forelagt på mødet i Europaudvalget fredag den 3/11-06

3. Ændringsforslag nr. 6 til EU's budget for 2006
Rådsmøde 2764 – bilag 1 (samlenotat side 16)

4. Eventuelt

Alle dagsordenspunkterne hører under Finansministeriets ressort.

5. Siden sidst
Ingen punkter

Rådsmøde (almindelige anliggender og eksterne forbindelser)
den 13.-14. november 2006
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

1. Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007
   KOM (2006) 0629
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 2)
   EU-note (06) E 8 (Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007)

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2006
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 4)

3. EU's udvidelse
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 6)
   KOM (2006) 0649 – bilag 1

4. Det vestlige Balkan
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 9)

5. Forbindelserne med Rusland
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 11)

6. Mellemøsten
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 13)

7. Iran
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 15)

8. Den Demokratiske Republik Congo (DRC)
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 18)

9. Den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESDP)
   Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 20)
   Udvalgsmødereferater:
   (05) side 1251 (senest behandlet i EUU 11/5-06)
   (05) side 305 (behandlet i EUU 18/11-05)

10. (Evt.) Et konkurrencedygtigt Europa i en globaliseret økonomi
    KOM (2006) 0567
    Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 23)

11. Fredsprocessen i Det Nordlige Uganda
    Rådsmøde 2760+2761 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

12. ASEAN venskabs- og samarbejdsaftale (TAC)
    Rådsmøde 2760+2761 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

13. Uzbekistan

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

14. Eventuelt

Alle dagsordenspunkterne hører under Udenrigsministeriets ressort, idet dog dagsordenspunkt 9 henhører under Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriets ressort

15. Siden sidst

Ingen punkter

Rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 13.-14. november 2006
Revideret foreløbig oversigt, 2. udgave

FO 1. Revision af direktivet om "tv uden grænser"
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om revision af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (tv uden grænser)
– *Generel indstilling*
KOM (2005) 0646
Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 1)
Rådsmøde 2762 – bilag 4 (fælles henvendelse fra Forbrugerrådet og Hjerteforeningen af 9/11-06)
KOM (2005) 0646 – bilag 2 (grundnotat af 7/3-06)
Udvalgsmødereferater:
(05) side 1261 (senest behandlet i EUU 11/5-06)

2. Henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring
– *Vedtagelse af rådskonklusioner*
Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 16)

3. Europæisk Kulturhovedstad
a) Rådets afgørelse om Den Europæiske Kulturhovedstad for 2010
– *Vedtagelse*
KOM (2006) 0610
Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 24)

b) Rådets afgørelse om udpegning af 2 jurymedlemmer i henhold til fællesskabsaktionen "Europæisk kulturhovedstad"
– *Vedtagelse*
Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 24)

4. Rådets arbejdsplan for kultur 2005-2006
a) Kulturens økonomi i Europa
– *Udveksling af synspunkter*
Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 26)

5. Forslag til Rådets, og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, resolution om implementering af fælles mål for unges deltagelse og information til unge med henblik på at fremme deres aktive europæiske medborgerskab
– *Vedtagelse*
KOM (2006) 0417
Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 2)

6. Bedre forståelse for og viden om unge
   – *Udveksling af synspunkter*
   Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 4)

7. Forslag til Rådets, og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, konklusioner om de fremtidige prioriteter for et forstærket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse
   – *Vedtagelse*
   Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 6)

8. Forslag til Rådets, og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, konklusioner om effektivitet og lighed inden for uddannelse og erhvervsuddannelse
   – *Vedtagelse*
   KOM (2006) 0481
   Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 8)

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Rekommandation om etablering af en europæisk referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EQF)
   – *Generel indstilling*
   KOM (2006) 0479
   Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 18)

10. Modernisering af de videregående uddannelser i Europa
    – *Udveksling af synspunkter*
    KOM (2006) 0208
    Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 28)

11. Eventuelt

Dagsordenspunkterne 1-4 hører under Kulturministeriets ressort
Dagsordenspunkterne 5-8 hører under Undervisningsministeriets ressort
Dagsordenspunkterne 9-10 hører under Undervisningsministeriets og Videnskabsministeriets ressort

12. Siden sidst
    Ingen punkter

Referat af 8. Europaudvalgsmøde fredag den 10. november 2006, kl. 11.00

Til stede: Elisabeth Arnold (RV) formand, Charlotte Antonsen (V) næstformand, Birgitte Josefsen (V), Niels Sindal (S), Jens Peter Vernersen (S), Mette Gjerskov (S), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Lone Dybkjær (RV), Simon Emil Ammitzbøll (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Rune Lund (EL)

Desuden deltog finansminister Thor Pedersen og kulturminister Brian Mikkelsen.

Punkterne 6 og 7 blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 1. Modtagelse af deputation: JuniBevægelsen vedrørende Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007

Alm. del (06) – bilag 49 (henvendelse fra JuniBevægelsen af 9/11-06)

Hanne Dahl henviste indledningsvis til, at da JuniBevægelsen sidste gang havde været i deputation i Europaudvalget, havde Lone Dybkjær bedt om, at man fremsendte en prioriteret liste over de punkter, hvor man ønskede endnu mere åbenhed. Den var nu fremsendt til sekretariatet.

Hun pegede på, at i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007 var der en række områder, som så ud til at falde ind under den åbne koordinations metode. Den metode unddrager sig demokratisk kontrol såvel i Europaudvalget som i Europa-Parlamentet. Derfor spurgte hun, hvad Europaudvalget har tænkt sig at gøre for at inddrage civilsamfundet og sikre demokratisk kontrol på det område.

Jens-Peter Bonde henviste til, at de fleste landes parlamenter slet ikke har noget oplæg til en systematisk metode til at teste de forslag, som Kommissionen nu fremsender uge for uge. Han ville foreslå en procedure med fire farver: sort for totalharmonisering, grøn for totalharmonisering men med minimumsregler, så man har mulighed for at lave afvigelser i de enkelte lande, gul for frivillig koordination og rød, hvis man ikke vil have EU til at beskæftige sig med det pågældende område.

Rune Lund syntes, det var et meget smart system med forskellige farver. Det ville gøre det lettere at foretage sammenligninger landene imellem. Enhedslisten er meget tilfredse med den åbne koordinations metode, og Rune

Lund pointerede, der er tale om mellemstatsligt samarbejde og at Europaudvalget beskæftiger sig med det. Han nævnte Lissabonstrategien som et eksempel på den åbne koordinations metode. Rune Lund spurgte, om delegationen havde nogle konkrete punkter, hvor man ikke syntes, Europaudvalget var blevet inddraget.

Elisabeth Arnold pegede på, at den åbne koordinationsmetode er helt overladt til de nationale parlamenter og regeringer, og Europaudvalget er inddraget, så hun så ingen problem med metoden. Med hensyn til COSAC-samarbejdet pegede hun på, at forfatningstraktatens bestemmelser jo ikke er trådt i kraft, men man foretager en test, hvor man øver sig på, hvordan man kan tage stilling til de enkelte forslag fra Kommissionen. Her i landet gør vi det meget systematisk og sender de enkelte forslag til relevante fagudvalg, holder eventuelt et ekspertmøde med fagudvalgene og sender et svar inden for fristen, og man har altid fået svar fra Kommissionen, som er glade for besvarelserne. Men vi kan ikke pålægge andre parlamenter, hvordan de skal behandle forslagene.

Hanne Dahl gav Rune Lund ret i, at principielt er der tale om et mellemstatsligt samarbejde, men at det er tankevækkende, at KL og Amtsrådsforeningen er så kritiske over for den åbne koordinationsmetode inden for f. eks. sundhedsområdet. Man ser i højere og højere grad, at Kommissionen f.eks. ønsker at være med til at definere offentlig velfærd. Det kan Kommissionen gøre via den åbne koordinationsmetode, og Domstolen følger efter med lovgivning på området. Derfor er metoden med til at udtømme det nationale demokrati. Hun tilføjede, at der allerede foreligger domme på sundhedsområdet, som er ret vidtgående.

Jens-Peter Bonde nævnte som eksempel på Kommissionens arbejdsmetode sagen om rettighedsagenturet, hvor Kommissionen sagde, at når man har misbrugt monopoler, skal man betale 10 pct. af omsætningen, men det gøre man i en meddelelse, som man sender ud i eget navn – efter at Europa-Parlamentet har vedtaget en initiativbetænkning, som udtrykkelig siger det modsatte.

I anledning af Elisabeth Arnolds påpegning af, at traktatens bestemmelser ikke er trådt i kraft, henviste Jens-Peter Bonde til, at kommissionsformanden klart havde sagt, at Kommissionen ville rette sig efter de meddelelser, der kom fra de nationale parlamenter.

Han mente ikke, nærhedsprincippet var et værktøj, der reelt kunne bruges til noget som helst, idet det er en politisk vurdering.

Elisabeth Arnold medgav, at Barroso havde sagt, at han ville tage det alvorligt, hvad der kom fra de nationale parlamenter, men det ændrer ikke på det forhold, at landenes forfatninger er meget forskellige, og der er stort for-

skel på det engagement, der er i de forskellige parlamenter. Derfor gør man inden for COSAC et arbejde for at ubrede ”best practice”.

Jens-Peter Bonde pegede på, at efter at Kommissionen siden den 15. september havde rundsendt forslagene til de nationale parlamenter med anmodning om, at de tog stilling til, om nærhedsprincippet var overholdt, forelå der nul svar. Derfor kunne Kommissionen sige, at dens forslag var godkendt af de nationale parlamenter. Han mente, det var for unuanceret kun at tage stilling til, om EU skal beskæftige sig med et emne eller ej. Han mente, at hvis hans system med farver blev gennemført, ville hovedparten af de nationale parlamenter vælge den grønne farve, ikke den sorte.

Formanden takkede delegationen for de fremførte synspunkter, som ville indgå i Europaudvalgets videre arbejde.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2764 (økonomi- og finansministre - budget) den 21. november 2006

FO 1. Rådets 2. læsning af EU's budget for 2007

Rådsmøde 2764 – bilag 1 (samlenotat side 1)
Rådsmøde 2764 – bilag 2 (udtalelse fra FIU af 9/11-06)
Rådsmøde 2742 – bilag 3 (henvendelse fra FIU)
Info-note (041) I 13 (notat om budgetproceduren af 18/11-04)
Udvalgsmødereferater:
(05) side 1695 FO (forhandlingsoplæg forelagt 30/6-06)
(05) side 1165 (behandlet 28/4-06)
(05) side 927 (behandlet 10/3-06)

Finansministeren: Rådet gennemfører den 21. november sin anden og sidste læsning af EU's budget for 2007. I tilknytning til mødet afholdes et samråd med Parlamentet med henblik på at søge at indgå en samlet budgetaftale for 2007.

Denne aftale vil så i givet fald blive endeligt vedtaget i forbindelse med Parlamentets anden læsning i december.

Når det gælder status for forhandlingerne, kan jeg sige følgende:

Budgettet for 2007 fastlægges inden for de finansielle perspektiver for 2007-13. Der sondres mellem forpligtelsesbevillinger, som kan sammenlignes med en tilsagnsramme, og betalingsbevillinger, som udtrykker de faktiske betalinger.

Forpligtelsesbevillingerne var i Kommissionens budgetforslag på 126,8 mia. euro, svarende til en stigning på 4,6 pct. i forhold til 2006. Rådet reducerede ved sin første læsning forpligtelserne til knap 125,8 mia. euro, mens Parlamentet ved sin første læsning sidst i oktober valgte at forhøje forpligtelserne til ca. 127,3 mia. euro.

Med hensyn til betalingsbevillingerne var de i Kommissionens budgetforslag på 116,4 mia. euro, hvilket er en stigning på 3,9 pct. i forhold til 2006. Rådet reducerede betalingerne til ca. 114,6 mia. euro, mens Parlamentet i sin første læsning hævede betalingerne til ca. 122 mia. euro.

Parlamentets første læsning indebærer traditionelt et markant højere udgiftsniveau end både Kommissionens og Rådets forslag. Der er således ikke noget usædvanligt ved, at Parlamentet også i år ønsker afsat væsentligt højere bevillinger. Det ses også i andre, nærmere liggende parlamenter.

Om de principielle synspunkter på 2007-budgettet vil jeg sige:

Fra dansk side arbejder vi ud fra nogle grundlæggende principper i forhandlingerne om EU's budget for 2007:

For det første er det vigtigt at komme godt i gang med udmøntningen af de nye finansielle perspektiver. Vi lægger derfor afgørende vægt på budget-

disciplin – som vi har gjort i tidligere år – som bl.a. skal sikre et tilstrækkeligt råderum til at tage højde for uforudsete udgifter.

For det andet skal budgettet være retvisende og realistisk, så det undgås, at der henstår store uforbrugte midler ved udgangen af året.

Vi kan derefter se på holdningen til de enkelte udgiftskategorier:

I forhold til de enkelte udgiftskategorier vil regeringen lægge vægt på følgende:

I kategori 1a vil regeringen især prioritere forskning. Det er væsentligt for regeringen, at der sker en udmøntning af den 75 pct. stigning i forskningsbevillingerne fra 2006 til 2013, som der blev opnået enighed om med vedtagelse af de finansielle perspektiver.

Regeringen kan derfor støtte Kommissionens forslag om, at der sker en stigning i de afsatte midler til forskning på 3,1 pct. fra 2006 og 2007.

Regeringen havde gerne set en større stigning i forpligtelsesbevillingen allerede i 2007. Stigningen er imidlertid i overensstemmelse med den udmøntningsplan, som er fastlagt i forbindelse med aftalen om de finansielle perspektiver, hvor bevillingsløftet til forskning først kommer rigtigt i gang fra 2008.

Parlamentet har i sin første læsning foreslået at hæve betalingsbevillingerne væsentligt. Det er imidlertid urealistisk på nuværende tidspunkt at afsætte væsentligt højere betalinger til forskning end foreslået af Kommissionen, da en række forskningsprogrammer endnu ikke er endeligt vedtaget eller først lige er kommet i gang.

Betalingsbevillingerne udtrykker alene den afledte betalingsstrøm fra de besluttede forpligtelsesbevillinger. Den konkrete udvikling i betalingerne fra et år til det næste siger dermed ikke noget om prioriteringen.

Hvis Parlamentets forslag bliver vedtaget, må det forventes, at det vil medføre en betydelig ophobning af uforbrugte midler, hvilket ikke vil være til gavn for den europæiske forskningsindsats, men risikerer at sætte indsatsen i et dårligt lys.

For kategori 1b, der primært vedrører strukturfondene, vil regeringen lægge vægt på, at der afsættes realistiske betalingsbevillinger, så der undgås en ophobning af uforbrugte midler sidst på året.

Parlamentet har foreslået en meget markant stigning i betalingsbevillingerne, som er 2,6 mia. euro højere end Kommissionens forslag.

Erfaringen viser, at Kommissionens forslag ofte er i den høje ende. For at undgå ophobning af uforbrugte midler vil regeringen derfor arbejde for at fastholde resultatet af Rådets første læsning, hvor der skete en begrænset nedjustering af betalingsbevillingerne.

Kategori 2 dækker primært over udgifter til landbrugsordninger og fi-

skeri, som kan sammenlignes med lovbundne udgifter i den danske finanslovsproces. Kunsten er her at sikre en retvisende budgettering.

Regeringen kan derfor tilslutte sig den revision, som følger af Kommissionens ændringsskrivelse nr. 3, hvor bevillingsniveauet på baggrund af de seneste tilgængelige data nedjusteres med ca. 852 mio. euro.

Derudover vil regeringen støtte en begrænset yderligere reduktion på de dele af landbrugsbudgettet, som ikke er omfattet af Kommissionens ændringsskrivelse.

For kategori 3, som bl.a. vedrører RIA-området og forbruger og sundhed, lægger regeringen vægt på, at der sikres et råderum til uforudsete udgifter.

I forbindelse med Rådets første læsning blev margenen for forpligtelsesbevillingen øget fra 99 mio. euro i Kommissionens forslag til 125 mio. euro.

Parlamentets første læsning indebærer en reduktion af margenen til 39 mio. euro.

Der lægges fra dansk side vægt på, at der sikres et råderum, som kan tage højde for uforudsete udgifter. Inden for dette vil Danmark prioritere RIA-området og forbrugerområdet.

For så vidt angår kategori 4 lægger regeringen særlig vægt på, at der sikres et tilstrækkeligt råderum til de uforudsete udgifter, som traditionelt ofte forekommer på det eksterne område.

Regeringen stiller sig dog uforstående over for den betydelige reduktion af bevillingerne til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på over 50 pct., som er en del af Parlamentets første læsning.

Regeringen vil derfor arbejde for at sikre et bevillingsniveau svarende til det, som Kommissionen foreslog, og som Rådet senere bekræftede i sin første læsning. Den danske holdning i dette spørgsmål deles af hovedparten af de andre medlemslande.

For kategori 5, administration, anlægger vi traditionelt en meget stram og budgetansvarlig holdning.

Regeringen vil derfor arbejde for, at Rådets første læsning så vidt muligt fastholdes, men da Parlamentet har det sidste ord i forhandlingerne, må det forventes, at det endelige resultat vil være nærmere Kommissionens oprindelige forslag end Rådets første læsning.

Jeg kan opsummere vor holdning således:

FO Regeringen vil i forbindelse med Rådets anden læsning og samrådet med Parlamentet tage udgangspunkt i de prioriteter, som jeg lige har beskrevet. Med henblik på at opnå en aftale med Parlamentet vil regeringen kunne støtte en samlet pakke, som i tilstrækkelig grad tager højde for danske priori-

teter.

Angående budgettets betydning for Danmark kan jeg sige:

Afslutningsvist kan jeg oplyse, at Kommissionens budgetforslag skønnes at ville medføre et dansk EU-bidrag på ca. 17,4 mia. kr. i 2007, mens Rådets forslag vil betyde et dansk EU-bidrag på ca. 17,1 mia. kr.

Resultatet af Parlamentets første læsning ville indebær et dansk EU-bidrag på ca. 18,2 mia. kr. En realisering af Parlamentets forslag vil derfor isoleret set betyde en statslig merudgift på ca. 800 mio. kr., som ville skulle deponeres til EU-budgettet.

Generelt gælder det, at det faktiske danske bidrag kan blive mindre, i det omfang der tilbageføres uforbrugte midler til medlemslandene, sådan som det har været tilfældet i de senere år.

Udover ovennævnte skal der i estimatet af de danske betalinger tages højde for, at der endnu ikke er truffet endelig beslutning om udmøntningen af de omlægninger på indtægtssiden, som blev besluttet i forbindelse med aftalen om de finansielle perspektiver. Dette vurderes at påvirke det danske EU-bidrag med ca. 0,5 mia. kr. i opadgående retning.

På finansloven for 2007 er der budgetteret på baggrund af Kommissionens budgetforslag, inklusiv den skønnede effekt af ændringen vedrørende egne indtægter.

Hvis man spørger, hvad vort bidrag til EU skønnes at blive, kan jeg sige, at det er på 16,3 mia. kr., hvilket er 300 mio. kr. lavere end det, vi har budgetteret på vores finanslov.

Morten Messerschmidt interesserede sig for de af Europa-Parlamentets ændringsforslag, som drejede sig om at hæve udgifterne til administration. Hvad er årsagen til det, og hvad forventer man at holdningerne til det vil være fra Kommissionens og Rådets side? Hvad skal pengene gå til?

Hvad er regeringens holdning Europa-Parlamentets ændringsforslag om at reducere udgifterne til FUSP?

Morten Messerschmidt henviste til, at vi har fået en rapport fra Revisionsretten, som havde en lang række anmærkninger til strukturfonden. Er der noget håb om, at de midler, man nu vil tilføre strukturfonden, vil blive bedre kontrolleret? Han mente, at egentlig burde det være sådan, at man ikke forøgede beløbene, hvis der ikke var tjek på, hvordan midlerne anvendes. Er ministeren enig i det?

Rune Lund mente, man burde inddrage i diskussionen om budgettet, at Revisionsretten for 12 gang ikke kunne underskrive regnskabet og kræver flere bilag, idet retten ikke har 100 pct. adgang til bilagene.

Han forstod, at finansministeren estimerede, at udgifterne ville blive 16,3 mia. euro, men spurgte, om det mandat, finansministeren søgte, ikke gik

ud på, at han kunne give tilslutning til et hvilket som helst beløb.

Enhedslisten kan på ingen måde godkende et mandat vedrørende et budget, hvor godt 40 pct. af midlerne bliver brugt på en komplet uduelig landbrugsstøtte, og hvor Revisionsretten for 12. gang ikke kan skrive under på regnskabet.

Finansministeren svarede Morten Messerschmidt, at administration i almindelig forstand er et bureaukratisk element, som regeringen har været kritisk over for. Han understregede, at det i sidste instans er Europa-Parlamentet, der bestemmer, hvor meget der skal afsættes til administration, og Parlamentet allierer sig med de lande i Rådet, som synes det samme. Finansministeren tilføjede, at da vi havde formandskabet, allierede vi os med formanden for Parlamentets budgetudvalg, og det var en stor succes. I tidligere år skulle man skabe plads til, at de nye lande også kunne få medlemmer af administrationen, men nu var det et spørgsmål om, hvorvidt man skulle bevare det høje niveau. Den danske position er, at vi ønsker at bringe tallet ned.

Med hensyn til FUSP svarede finansministeren Morten Messerschmidt, at det er i dansk interesse, at der er de nødvendige midler til FUSP, hvor man næste år især vil satse på Kosovo. Vi er interesseret i, at EU fastholder sig engagement. Når Parlamentet er negativt heroverfor, mente finansministeren, det skulle ses som en del af det politiske, taktiske spil omkring budgettet.

Finansministeren svarede Rune Lund angående Revisionsrettens rapport, at han ikke havde kendskab til, at Revisionsretten ikke kunne få de nødvendige oplysninger, men den vægrer sig lidt ved at være konkret og pege på, hvor der er de største problemer, også med hensyn til lande. Finansministeren erkendte, at Revisionsretten er uafhængig og kan tilrettelægge sit arbejde uden hensyn til, hvad Rådet mener, men Rådet har brug for at vide noget mere og at få tilgængelige oplysninger, så Rådet kan lægge et politisk pres på de lande eller områder, hvor der især findes fejl.

Morten Messerschmidt spurgte, hvad Europa-Parlamentet ønsker de godt 100 mio. euro i øgede administrationsudgifter anvendt til.

Han forstod, at man lagde op til en forøgelse af strukturfondsmidlerne, og pegede på, at det logiske spørgsmål måtte være, hvorfor man ikke tilbageholder støttemidler, så længe der ikke foreligger rene revisionserklæringer. Han henviste til, at man i Spanien tilbageholder støttemidler, hvis der ikke er rene erklæringer, og spurgte, om man ikke kunne gøre det samme på EU-niveau, sådan at det gøres til et krav.

Rune Lund spurgte, om den danske regering vil tage det op som et led i forhandlingerne om næste års budget, at der skal være større regnskabs- og kontrolkrav.

Han forstod, at der ikke var nogen øvre smertegrænse for, hvor meget Danmark i sidste instans vil gå med til for næste års budget.

Finansministeren svarede Morten Messerschmidt, at stigningen i strukturfondsmidler især går til Rumænien og Bulgarien. Han gjorde opmærksom på, at problemet i udgangspunktet ikke er forpligtelsesbevillingerne, men betalingsbevillingerne. Principielt kunne man godt forestille sig, at man holdt midler tilbage, men problemet er, at det kræver en langt større viden, end man har i dag om, hvor problemerne er. Ellers risikerer man at indføre en form for kollektiv afstraffelse, hvad vi ikke er tilhænger af. I øvrigt pegede han på, at en stor del af de midler, der er udbetalt uretmæssigt, tilbagebetales, og derfor ville det give et mere retvisende billede at se på beløbene over en 4 års periode.

Morten Messerschmidt sagde med hensyn til kollektiv afstraffelse, at han havde forstået det sådan, at undskyldningen er, at administrationen er lagt ud til medlemsstaterne, og spurgte, om det så ikke ville være logisk, at man sagde til medlemsstaterne, at de måtte være ansvarlige, og bevillingerne ophører, hvis tingene ikke er i orden. Hvis det er medlemsstaterne, som er ansvarlige, må det også være dem, der er ansvarlige for, at der strammes op.

Finansministeren gentog, at vi arbejder på, at Rådet får et større kendskab til, hvor der forekommer svig, idet hovedopgaven er at sikre, at svig ikke forekommer. Spanien gør selv noget ved problemet, og det er legitimt. Han tilføjede, at der er systemer i brug for at sikre, at man overholder de finansielle perspektiver. Det ville han godt sende et notat om til Europaudvalget.

I svaret til Rune Lund henviste finansministeren til, at budgettet kan vedtages med kvalificeret flertal. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt, at vi melder ud, at vi har den og den øverste grænse. Vi ønsker at være hjælpsomme og gå ind i forhandlingerne og prøve at påvirke budgettet i retning af de danske synspunkter.

Med hensyn til regnskabs- og kontrolkrav er det noget, vi drøfter med Revisionsretten, og der er ingen tvivl om, at man i finansministerkredsen ønsker rene revisionserklæringer, men problemstillingen er forskellig i de forskellige lande. Hvis sanktionspolitik skal give mening, skal Rådet have en større viden, end det rent faktisk har i dag. Finansministeren gentog, at han ikke havde hørt, at Revisionsretten savnede adgang til bilag, men det ville han spørge retten om.

Morten Messerschmidt tilkendegav, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regerin-

gens forhandlingsoplæg under punkt 1 vedrørende EU's budet for 2007. Dansk Folkeparti og Enhedslisten gik imod det.

2. Finansforordningen for EU's budget

KOM (2005) 0181, KOM (2006) 0213

Forslaget blev forelagt til forhandlingsoplæg på mødet i Europaudvalget fredag den 3. november 2006.

3. Ændringsforslag nr. 6 til EU's budget for 2006

Rådsmøde 2764 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Finansministeren: Ændringsforslag nr. 6 til EU's budget for 2006 forelægges udvalget til orientering.

Som jeg lige har nævnt, kan det danske EU-bidrag blive mindre, såfremt der i løbet af året tilbageføres uforbrugte midler.

Tilbageførelsen skyldes primært, at der i 2006 forventes et samlet mindreforbrug på 3,9 mia. euro. Mindreforbruget er fordelt med 860 mio. euro på landbrugsområdet, 2,5 mia. euro som vedrører struktur- og samhørigsfondene og ca. 550 mio. euro, som vedrører førtiltrædelsesstøtten.

Ovennævnte er et godt eksempel på, hvorfor det er vigtigt at fastsætte et realistisk betalingsniveau i forbindelse med de årlige budgetter.

Når man budgetterer for højt, er det til stor gene for mange lande, der har afsat beløb til EU, der er for store. De har derved påført sig selv særlige problemer, når de skal vedtage nationale budgetter. Det hjælper ikke så meget, at de får pengene tilbage efterfølgende. Derfor ønsker vi realistiske budgetter.

På baggrund af opdaterede moms- og BNI-skøn har Kommissionen desuden foretaget en revision af budgettets indtægtsside på i alt ca. 2,5 mia. euro.

Opjusteringen dækker bl.a. over ændringer i de enkelte landes betalinger, som afspejler den relative udvikling i moms og BNI-grundlaget. For Danmarks vedkommende betyder dette isoleret set en efterbetaling på knap 79 mio. euro. Det er altså fordi det går bedre i Danmark end forventet. Det kan vi glæde os over alle sammen – i hvert fald de fleste af os.

Samlet set medfører ændringsforslaget således isoleret set en reduktion i det danske EU-bidrag på ca. 320 mio. kr.

På den baggrund skønnes det på nuværende tidspunkt, at det danske EU-bidrag i 2006 bliver på ca. 16,3 mia. kr., hvilket er ca. 300 mio. kr. lavere end budgetteringen på finansloven for 2006. Det er det, der gør, at vi kommer ned på de 16,3 mia. kr., jeg nævnte under dagsordenens punkt 1.

Punkt 3. Samråd med finansministeren om samrådsspørgsmål D vedrørende årsrapport for 2005 fra Den Europæiske Revisionsret

Alm. del (06) – samrådsspørgsmål D (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes kommentere årsrapporten for 2005 fra Den Europæiske Revisionsret samt Europa-Kommissionens udtalelser herom.”

Lone Dybkjær begrundede samrådsspørgsmålet og sagde, at alle havde været rimeligt irriterede over de bemærkninger, der hvert år kom fra Revisionsretten. Hvordan kan vi sikre, at vi fremover får om ikke en bemærkningsfri så dog en bedre rapport fra Revisionsretten?

Finansministeren: Samrådsspørgsmålet falder i to dele, idet udvalget ønsker mine kommentarer til dels Revisionsrettens årsberetning for 2005, dels Kommissionens udtalelser herom.

Hvad angår bemærkningerne til Revisionsrettens årsberetning kan jeg henholde mig til min forelæggelse af denne sag på udvalgets møde sidste fredag.

Om forløbet af mødet i økofin i tirsdags kan jeg oplyse følgende:

Revisionsrettens formand, Hubert Weber, præsenterede hovedpunkterne i årsberetningen for 2005. Hovedbudskabet var, at det nye regnskabssystem var et stort skridt fremad, men for de underliggende transaktioner måtte man fortsat tage forbehold for en række store udgiftsområder.

Kommissær Siim Kallas var ikke enig i, at billedet vedrørende de underliggende transaktioner blot var status quo. Man var uenig med Retten om betydningen af de finansielle inddrivelser af fejludbetalinger og så frem til en drøftelse af Rettens revisionsmetoder. Kallas opfordrede til et større fokus på systemer frem for på individuelle betalinger og opfordrede medlemsstaterne til en øget indsats på den delte forvaltnings område.

Jeg vender i øvrigt tilbage til Kommissionens kritik af Revisionsretten under min besvarelse af samrådsspørgsmålets anden del.

Holland opfordrede Retten til at offentliggøre fejlrater og medlemsstaterne til at påtage sig et øget ansvar – f.eks. via nationale erklæringer. Man nævnte det pilotprojekt vedrørende en national erklæring, som vi også var inde på sidste fredag. Man fandt i øvrigt, at Rettens organisation var for ”toptung”. Der var for mange ”høvdinge” og for få ”indianere”. Der er for få, der egentlig har forstand på regnskaber.

Danmark beklagede Rettens fortsatte forbehold. Vi opfordrede Retten til at offentliggøre fejlrater samt til i højere grad at prioritere problemernes art, omfang og konsekvenser. Vi støttede et tæt samarbejde med Kommissionen og Revisionsretten for at sikre en bedre budgetgennemførelse.

Lad mig herefter gå over til den andel del af samrådsspørgsmålet: Mine bemærkninger til Kommissionens udtalelser om Revisionsrettens årsberetning.

Som jeg nævnte for lidt siden, forholdt kommissær Siim Kallas sig kritisk til Revisionsrettens årsberetning på mødet i økofin. Kallas' kritik genfindes i det materiale, der er bilagt samrådsspørgsmålet. Kritikken drejer sig om to hovedpunkter.

For det første mener Kommissionen, at Revisionsretten fokuserer for meget på at finde enkeltfejl i nogle få stikprøver af de underliggende transaktioner. Stikprøverne kommer derfor til at veje uforholdsmæssigt meget i Rettens vurderinger, der efter Kommissionens opfattelse snarere burde baseres på Rettens mere generelle systemrevision.

For det andet finder Kommissionen, at Revisionsretten burde tage mere hensyn til EU-programmernes og dermed udgifternes flerårige karakter – også selv om EF-traktaten pålægger Retten at afgive en erklæring på årsbasis. Kommissionen begrunder sin kritik med, at fejludbetalinger helt eller delvist geninddrives til EU's kasse og de nationale kasser ved brug af finansielle korrektioner eller sanktioner.

Vi har i nogen grad forståelse for Kommissionens kritikpunkter, som vi vil bede Retten forholde sig til under Rådets kommende dechargebehandling.

På udvalgets møde sidste fredag blev der spurgt til, hvilke veje Danmark kunne gå for at påvirke situationen til det bedre. Det var, så vidt jeg husker, et spørgsmål fra Lone Dybkjær.

Som jeg ved flere lejligheder har orienteret udvalget om, har vi fra dansk side gennem årene spillet en meget aktiv rolle under Rådets behandling af Revisionsrettens årsberetning.

På møderne i økofin har jeg understreget, at vi fra dansk side finder det klart utilfredsstillende, at Revisionsretten fortsat føler sig nødsaget til at afgive en revisionserklæring med store forbehold. I forlængelse heraf har jeg understreget, at alle muligheder bør prøves for at rette op på situationen, og jeg har peget på veje frem.

Vi har under alle Rådets behandlinger af Rettens årsberetning bidraget med konkrete forslag til Rådets dechargehenstilling, der kan medvirke til at forbedre forvaltningen og kontrollen af EU's budget og informationen herom.

Således fik vi tidligere på året indarbejdet flere væsentlige forslag i

Rådets seneste dechargehenstilling om Rettens årsberetning for 2004. Det drejer sig i hovedsagen om krav og ønsker til Kommissionens ledelseserklæringer og Rettens revisionserklæring samt et ønske om, at de nationale overordnede revisionsorganers resultater i størst muligt omfang indgår i Rettens revision og erklæringsafgivelse.

Derudover har vi gentagne gange forsøgt at få Rådet til at engagere sig stærkere og mere kontinuerligt i behandlingen af spørgsmål om finansiel styring og kontrol og – ikke mindst – at etablere et tættere samarbejde med Kommissionen og Revisionsretten om denne udfordring. Vi kan på det seneste notere visse fremskridt, selv om vi gerne ville have, at Rådets engagement – det vil sige mine kollegers engagement – på dette felt blev yderligere styrket.

Under forhandlingerne om den nye finansforordning – som jeg ligeledes redegjorde for sidste fredag – har formandskabet således tilsluttet sig et dansk forslag om, at Rådet forpligter sig til at arbejde videre med spørgsmål vedrørende den interne kontrol med budgetgennemførelsen. Vi vil aktivt fortsætte arbejdet for, at dette forslag bliver omsat i praksis.

Derudover afholdt det danske finansministerium i april måned i år et særligt ekspertmøde for en gruppe medlemslande om kontrollen med EU-budgettet. Revisionsretten og Rigsrevisionen var inviteret med til en del af mødet. Initiativet var meget vellykket og blev fulgt op af Holland allerede i september måned, hvor et lignende møde fandt sted.

Med hensyn til den fortsatte danske indsats kan jeg sige:

Vi overvejer i øjeblikket, hvorledes den danske indsats under Rådets og Parlamentets kommende behandling af Revisionsrettens årsberetning kan gøres så slagkraftig som muligt.

For at understrege den vægt, jeg lægger på, at der sker forbedringer, overvejer jeg for mit eget vedkommende at drøfte sagen med følgende ansvarlige på området:

- Viceformand Siim Kallas, der er den ansvarlige kommissær for budgetkontrollen;
- formanden for Parlamentets budgetkontroludvalg Szabolcs Fazakas;
- min finske og svenske kollega og
- relevante danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

På embedsniveau overvejes følgende initiativer:

- Et møde med viceformand Siim Kallas' kabinet.
- Kontakt til sekretariatet for Parlamentets budgetkontroludvalg, som Finansministeriet også har samarbejdet med under tidligere dechargedrøftelser.
- Et møde med det danske medlem af Revisionsretten, Morten Levysohn. Jeg kan oplyse, at Finansministeriet gennem årene har haft tæt kontakt til

Morten Levysohn, bl.a. under behandlingen af Rettens årsberetning.

Mine afsluttende bemærkninger skal være følgende:

Det er altså, som jeg nævnte på mødet sidste fredag, en stor udfordring af få forbedret EU-kontrolsystemerne og dermed begrænse mængden af fejl.

Alle involverede parter – Kommissionen, medlemsstaterne og Revisionsretten – skal efter min opfattelse hver især bidrage med konkrete forbedringer.

Jeg appellerer til medlemmerne af Europaudvalget til at tage kontakt til medlemmer i Europa-Parlamentet og derigennem bidrage til, at synspunkterne udvikles. Der skal være et samspil. Jeg vil som nævnt tage kontakt til danske medlemmer af Europa-Parlamentet, men det kan vi alle gøre. Måske kan vi også på den måde gøre en indsats.

Formanden nævnte, at Anne E. Jensen på et møde med de danske europaparlamentarikere havde gennemgået Revisionsrettens rapport, hvilket man havde været meget glade for.

Lone Dybkjær pegede på, at der er tale om meget teknisk stof, og spurgte, hvad ministerens vurdering var af Kommissionens kritik af Revisionsretten, nemlig at den fokuserede for meget på stikprøver og havde for lidt forståelse for de flerårige budgetter.

Morten Messerschmidt spurgte i anledning af Kommissionens kritik af Revisionsretten, om der havde været nogle ændringer i Revisionsrettens arbejdsmetode i de sidste 12 år. For ham lød Kommissionens kritik som en dårlig undskyldning for ikke at have tjek på tingene, som om man i stedet for at ændre på sine egne grundprincipper skød på budbringeren. Han syntes, det havde været vældig sjovt at læse, at halvdelen af de slovenske køer overhovedet ikke eksisterede, og pegede på, at problemet med de nye medlemslande måtte være meget stort. Også Revisionsrettens gennemgang af mælkekvoterne var særdeles underholdene, særlig den udbredte svindel med kvoterne for detailsalg og privatsalg. Man vidste, at der var de problemer, inden de østeuropæiske lande kom ind. Hvorfor har man så ikke gjort noget ved det?

Han forstod, at det finske formandskab lagde op til, at den interne kontrol ikke længere skal være et princip, men bare en arbejdsmetode.

Endelig ville Morten Messerschmidt gerne vide, om det er rigtigt, at man lægger op til, at bestemmelsen om styrket tvangsinddrivelse af EU-fordringer skal udgå af ordningen.

Rune Lund pegede på, at vi havde en lignende instans herhjemme, nemlig Rigsrevisionen, og hvis Rigsrevisionen f.eks. kritiserede Bane Danmarks økonomistyring, så ville man vel næppe gå over til at skyde direkte på Rigsrevisionen. Han fandt det meget problematisk, at Kommissionen havde indledt et frontalt angreb på Revisionsretten, og pegede på, at det er helt nor-

malt i revisionsarbejde at basere det på stikprøver.

Rune Lund spurgte, om finansministeren fandt det forståeligt, at Revisionsretten ikke havde godkendt regnskabet.

Anne Grete Holmsgaard mindedes ikke, at man havde overvejet muligheden af at gribe hårdere ind og f.eks. på en eller anden måde anvende sanktioner, hvis man ikke kunne inddrive pengene, idet hun pointerede, at hun her tænkte på de tilfælde, hvor der er tale om svindel.

Hun spurgte, om der i de papirer, udvalget havde fået, lå et politikpapir, hvor man relativt kort og overskueligt gjorde rede for, hvad der var den danske holdning. Det ville gøre det lettere at samarbejde med blandt andet de danske europaparlamentarikere om sagen. Hvis et sådant papir ikke foreligger, opfordrede hun finansministeren til at lade det udarbejde.

Finansministeren sagde, at revisionen må betjene sig af stikprøver, men samtidig må man se på helheden. Det er ikke nok at tage stikprøver.

Finansministeren ville gerne være med til at sikre, at vi bliver bedre hen ad vejen og får gode ideer.

Finansministeren fandt det vanskeligt at skelne skarpt mellem principper og metoder. Han pegede på, at i den interne kontrol indgår også en lang række sektorforordninger.

Finansministeren sagde, at der indgår sanktioner i det nuværende arbejde, men Revisionsretten har ikke fortalt, i hvilke tilfælde man tilbagebetaler beløb, så informationsstrømmen til Rådet skal være bedre. Han nævnte, at tilbagebetalingerne beløber sig til 2,5 mia. euro. Helt ærligt forstod han ikke, at Revisionsretten ikke sagde: ”Det er dejligt, at Rådet har det ønske om flere detaljer.” Hvis Revisionsretten var mere konkret, så kunne Rådet bedre bruge det til politisk at tage udfordringen op.

Finansministeren lovede at udarbejde det politikpapir, som Anne Grete Holmsgaard bad om.

Finansministeren sluttede med at sige, at vi har en fælles interesse i, at der er de færrest mulige fejl. Han pegede på, at et af de punkter, der havde givet anledning til nogle store tal tidligere, var en forskellig opfattelse af, hvordan reglerne skulle fortolkes, og her havde danskerne været aktive og foranstaltet forskellige seminarer, som havde været meget nyttige.

Morten Messerschmidt havde svært ved at dele finansministerens engagement over de 2,5 mia. euro, når budgettet ligger på over 100 mia. euro, hvor Revisionsretten tager forbehold for mere end halvdelen af budgetområdet. Men selvfølgelig er det en forbedring i forhold til sidste år, hvor det var 89 pct.

Han kunne anbefale at bruge den model, Spanien anvender, nemlig simpelt hen sige til landene, at hvis ikke de kan levere en ordentlig kontrol, så

bliver pengene ikke udbetalt. Desuden foreslog han, at man gennemgik de seneste 12 års rapporter og lavede en opgørelse over, hvor problemerne var.

Anne Grete Holmsgaard erkendte, at det kunne være svært at operere som Råd, når man ikke fik at vide, hvor der var brugt sanktioner. Idet hun påpegede, at det ikke kan kaldes en sanktion, at man skal tilbagebetale, spurgte hun, om der i dag er mulighed for sanktioner i form af bøder, eller at man stopper udbetalinger i en periode, indtil man har fået en klar revisionspåtegning. Hvis der ikke er det, var det så ikke en idé at arbejde for at få en sådan mulighed?

Anne Grete Holmsgaard bad om, at man i det politikpapir, som finansministeren havde lovet at udarbejde, også gjorde det klart, hvilke sanktionsmuligheder der er.

Lone Dybkjær spurgte, om Rådet er utilfreds med Revisionsrettens arbejdsfacon, eller om kritikken går på, at man ikke får nok at vide. Er det Rådets generelle opfattelse, eller er det kun de ”gode” landes opfattelse? Lone Dybkjær tilføjede, at vi har en anden situation i Danmark, hvor Rigsrevisionen måske somme tider er lidt for emsig.

Niels Sindal konstaterede, at der stadig væk er problemer, selv om situationen er bedre nu, end da Kommissionen måtte træde tilbage for en del år siden. Han pointerede, at de ikke-godkendte dispositioner ikke er ensbetydende med svindel, men kan skyldes konteringsfejl eller lignende, og tilføjede, at mange af problemerne skyldes, at man udliciterer opgaverne. Han påpegede, at situationen er mere kompleks, og at der rent faktisk er kontrol med en ret stor del af pengene, hvad der ikke var i 1990’erne.

Han kunne tilslutte sig det, som finansministeren og Lone Dybkjær havde sagt om, at man bør kigge mere på, at Revisionsretten øger detaljeringsgraden, så Rådet virkelig kan se, hvor problemerne er, så man kan drøfte dem på et mere konstruktivt niveau.

Finansministeren understregede, at for at gøre dette bedre politisk er man nødt til at vide noget mere. Der er ikke tale om at kritisere Revisionsretten, men Revisionsretten har altså ment, at den viden, den har, ikke nødvendigvis skal gå til Rådet.

I anledning af det, Morten Messerschmidt sagde om, hvor enormt store beløb der svindles med, pegede finansministeren på, at tidligere undersøgelser fra Kommissionen tyder på, at det kun er cirka 2 pct. af udbetalingerne, der er fejlbehæftede, og han understregede igen, at det ikke er det samme som svig. Vi ønsker, at man offentliggør fejlprocenten i de underliggende transaktioner. Finansministeren pegede på, at når man ser på de fejlbehæftede transaktioner, er det interessant at se dem over flere år, idet mange af fejlene bliver rettet og pengene tilbageført.

Rådet kan ikke kritisere Revisionsretten, for den har sin uindskrænkede frihed, men Rådet kan give udtryk for, at det ville være hjælpsomt, hvis Rådet fik en større viden. Finansministeren pointerede, at der er tale om en dialog, for Rådet har ingen instruktionsbeføjelser.

Vi har nogle allianceparter blandt de andre lande, og dem gør vi selvfølgelig brug af, men der er tale om forskellige kulturer og forskellige traditioner. Finansministeren argumenterede for, at Rådet får mere at vide, så det kan være med til at punktere nogle af de myter, der trives om omfanget af svigen, idet han pointerede, at det faktisk er dem, der er begejstrede for det store EU-projekt, som er mest kede af, at der forekommer svig.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 2760+2761 (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 13.-14. november 2006

Formanden nævnte, at da udenrigsministeren var blevet syg, var det kulturministeren, som ville forelægge dagsordenen for rådsmødet den 13.-14. november.

Kulturministeren: Som formanden nævnte, er udenrigsministeren desværre blevet syg. Derfor har jeg med kort varsel sagt ja til at forelægges rådsmødet på udenrigsministerens vegne. Et enkelte af emnerne forelægger jeg på vegne af forsvarsministeren.

Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle punkterne er til orientering.

1. Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007

KOM (2006) 0629

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 2)
EU-note (06) E 8 (Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2007)

Kulturministeren: Der ventes en præsentation og kortfattet drøftelse af Kommissionens arbejdsprogram for 2007. Det er tale om en af de årligt tilbagevendende begivenheder. Arbejdsprogrammet tager udgangspunkt i Kommissionens årlige politiske strategi, som er blevet drøftet med bl.a. Europa-Parlamentet.

Fra dansk side finder vi overordnet, at der er tale om et godt arbejdsprogram med en hel række konkrete initiativer, der skal følges op på i løbet af 2007. Vi vil derfor i første omgang tage præsentationen af programmet til efterretning. I overensstemmelse med tidligere vil vi så tage konkret stilling til de enkelte initiativer, når de fremlægges som forslag.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2006

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Kulturministeren: Formandskabet vil præsentere sit første udkast til en kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd den 14.-15. december. Der forventes dog ikke en substansdrøftelse før på rådsmødet den 11.-12. decem-

ber.

Fra dansk side er vi enige i formandskabets tilgang.

Hovedemnerne for topmødet ventes at blive udvidelsen, herunder naboskabspolitikken, RIA-emner, herunder navnlig opfølgning på Haagprogrammet og immigration, samt opfølgning på det uformelle topmøde i Lahti vedrørende energi og innovation. Dertil kommer aktuelle emner under eksterne relationer.

3. EU's udvidelse

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 6)
KOM (2006) 0649 – bilag 1

Kulturministeren: Det forventes, at udvidelseskommissæren vil præsentere Kommissionens årlige "udvidelsespakke". Her indgår de årlige fremskridtsrapporter for kandidatlandene – dvs. Kroatien, Tyrkiet og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien – og Vestbalkanlandene i øvrigt, dvs. Albanien, Kosovo, Bosnien-Herzegovina, Serbien og nu også Montenegro. I pakken indgår også et papir om EU's udvidelsesstrategi. Her er tale om et indspil til den generelle udvidelsesdrøftelse, som vi på topmødet i juni besluttede, at Det Europæiske Råd skal have i december.

Der ventes ikke vedtaget konklusioner.

Pakken kom i onsdags, så der er selvfølgelig grænser for, hvor detaljeret der har været lejlighed til – for Danmark, men også for andre medlemslande – at forholde sig til de enkelte rapporter, selv om fremskridtsrapporten for Tyrkiet allerede har været genstand for betydelig opmærksomhed. Der forventes først og fremmest en præsentation fra Kommissionens side. Den efterfølgende drøftelse ventes at fokusere på Tyrkiets og formandskabets bestræbelser på at gøre fremskridt i forhold til Cypern-problematikken.

Fra dansk side støtter vi fuldt ud formandskabets bestræbelser. Regeringen vil henholde sig til kendte danske synspunkter om en stram og forsvarlig forhandlingsproces, som det også fremgår af bl.a. Folketingets vedtagelse V 66 i forbindelse med behandlingen den 2. maj i år af forespørgsel F 13 om Tyrkiets forhandlinger om EU-medlemskab.

Mette Gjerskov havde fulgt sagen i medierne i de sidste dage. Hun betegnede det som vigtigt, at Cypern ikke får vetoret i forhold til Tyrkiet. Det, der er væsentligt, er, hvordan situationen er i Tyrkiet.

Anne Grete Holmsgaard gik ud fra, at det er regeringens holdning, at man også vil lægge pres på Cypern og ikke kun på Tyrkiet, idet hun pegede på forhistorien, hvor den græsk-cypriotiske befolkning forkastede den aftale, der var lagt frem.

Morten Messerschmidt nævnte, at han i fredags havde været til møde

med Erdogans personlige rådgiver, og at de havde talt om, at der var to problemer: Cypern-problematikken og ytringsfrihedsproblematikken, idet tyrkerne har en noget anden tilgang til ytringsfriheden, end vi har i Europa. Forskellene er her nok så store, at Tyrkiets optagelsesforhandlinger fuldstændig må suspenderes. Med hensyn til Cypern spurgte Morten Messerschmidt, om regeringen ikke er enig i, at besættelsen i 1974 primært var motiveret af præventive hensyn, idet man frygtede, at Cypern ville blive indlemmet i Grækenland, og at Tyrkiet derfor nu, da juntaen var forsvundet, burde fjerne besættelsesstyrkerne igen.

Lone Dybkjær mente, man på et tidspunkt skulle diskutere EU's absorptionskapacitet, og man skulle også på et tidspunkt diskutere Cypern.

Kulturministeren svarede Mette Gjerskov, at Cypern faktisk har vetoret i henhold til traktaten.

Han svarede Anne Grete Holmsgaard, at begge parter selvfølgelig skal bevæge sig på Cypern-spørgsmålet.

Kulturministeren svarede Morten Messerschmidt, at ytringsfriheden også er fremhævet af Kommissionen som et af de problematiske områder, og tilføjede, at han ikke var i tvivl om, at det ville blive et meget svært emne i forhandlingerne.

Mette Gjerskov kunne godt høre, at hun ikke fik formuleret sig rigtigt, da hun sagde, at Cypern ikke burde have vetoret. Det, hun mente, var, at det vigtigste kriterium er udviklingen i Tyrkiet med hensyn til menneskerettighederne. Det må have den højeste prioritet i forhandlingerne med Tyrkiet.

Kulturministeren var enig med Mette Gjerskov i, at det centrale for Danmark er, at Tyrkiet skal leve op til menneskerettighederne.

4. Det vestlige Balkan

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Kulturministeren: Der venter en generel drøftelse om Kosovo og den videre statusproces. FN's statusforhandler, Martti Ahtisaari, er inviteret til mødet.

5. Forbindelserne med Rusland

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Kulturministeren: Rådet skal drøfte to emner under forholdet mellem EU og Rusland: Dels EU's forberedelse af næste topmøde med præsident Putin den 24. november. Dels et mandat til forhandling af en ny samarbejdsaftale med Rusland.

Mandatet til en ny aftale lægger op til indgåelse af en generel rammeaftale, som kan suppleres med sektoraftaler. Der er tale om opdatering af den

gældende partnerskabs- og samarbejdsaftale fra 1994, som kan opsiges fra 1. december 2007.

Rune Lund opfordrede den danske regering til igen at rejse sagen om det forfærdelige folkedrab i Tjetjenien, hvor en fjerdedel af befolkningen er blevet myrdet af den russiske besættelsesmagt.

Morten Messerschmidt spurgte, om regeringen ikke er enig i, at det, der virkelig er problemet, er præsidenten for det tjetjenske område og hans sorte tropper, og at EU skulle gøre noget meget mere håndfast for at få denne islamiske fundamentalist fjernet.

Kulturministeren henviste til, at Tjetjenien havde været på dagsordenen for mødet med præsident Putin. Som det fremgik af dagspressen, rejste statsminister Anders Fogh Rasmussen problematikken over for præsident Putin, hvilket han havde fået stor anerkendelse for. Tjetjenien vil ikke blive drøftet i detaljer på rådsmødet. Kulturministeren pegede på, at situationen er meget kompleks, og ville egentlig foreslå, at man drøfter den på et senere tidspunkt.

6. Mellemøsten

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Mette Gjerskov betegnede situationen som alvorlig. Hun gik ud fra, at man også i EU følger situationen, idet der tilsyneladende bliver slået flere og flere børn ihjel.

Rune Lund betegnede hele situationen i Gaza som meget problematisk og pegede på, at der er dræbt 300 mennesker inden for de sidste måneder, og at der på det seneste er 18 civile, der er blevet dræbt af israelske tanks. Det burde man udtale sig imod fra udenrigsministrenes møde.

Morten Messerschmidt ville gerne høre, om den danske regering deler den opfattelse, at israelerne bevidst har ønsket at slå 18 civile ihjel. Han pegede på, at terroristerne, som arbejder for staten Israels totale udslettelse, bevidst gemmer sig blandt civilbefolkningen, således at de kan sige til de venner, de tilsyneladende også har her i Folketinget, at israelerne slår børn og andre civile ihjel.

Kulturministeren svarede Mette Gjerskov og Rune Lund, at EU allerede har fordømt det seneste israelske drab på civile, og tilføjede, at han forventede, at EU ville gøre hvad det kunne for at fremme en fredelig løsning.

Han svarede Morten Messerschmidt, at han var rimelig sikker på, at israelerne ikke havde haft som mål at dræbe de 18 børn og civile, og tilføjede, at den israelske ministerpræsident også have beklaget drabene, og at den israelske regering havde iværksat en undersøgelse.

Mette Gjerskov replicerede over for Morten Messerschmidt, at hun aldrig nogen sinde havde sagt, at israelerne gik ud og myrdede børn som eneste mål. Men de er åbenbart ikke i stand til at undgå det, hvilket de har en forpligtelse til.

Morten Messerschmidt spurgte, om ministeren kunne give nogen forklaring på, hvad målet med israelernes aktion i Gaza havde været.

Kulturministeren svarede, at han ingenting vidste om, hvorfor israelerne angreb, men han gik ud fra, at når de angreb, var der en grund til det. Han gentog, at man havde beklaget drabene og iværksat en undersøgelse.

Formanden nævnte, at den tyrkiske ambassade have bedt om, at en 10 mand stor tyrkisk delegation, som ledes af den tyrkiske EU-chefforhandler, fik et møde med Europaudvalget. Det ville finde sted den 16. november kl. 11-12.

Morten Messerschmidt bad om, at det pågældende møde blev åbent for offentligheden.

Formanden henviste en drøftelse af det spørgsmål til ”Eventuelt”.

7. Iran

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Mette Gjerskov sagde, at det væsentlige i denne sag må være: ”Diplomati, diplomati, diplomati.”

8. Den Demokratiske Republik Congo (DRC)

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

9. Den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESDP)

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 20)
Udvalgsmødereferater:
(05) side 1251 (senest behandlet i EUU 11/5-06)
(05) side 305 (behandlet i EUU 18/11-05)

Kulturministeren: Nu vil jeg redegøre for dagsordenspunktet vedrørende den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik – ESDP. Dele af punktet drøftes af forsvarsministrene alene, mens andre dele drøftes af udenrigs- og forsvarsministrene i en fælles session.

Dansk deltagelse i drøftelserne af ESDP vil som sædvanlig ske med fuld respekt for det danske forsvarsforbehold.

Indledningsvis vil jeg nævne den årlige konference om civile kapaciteter til krisestyring forud for rådsmødet. Her vil udenrigsministrene modtage en status for, hvor langt vi er nået i opbygningen af EU’s civile kapaciteter.

I øjeblikket er fokus især på at sikre, at EU kan rykke hurtigt ud i krisesituationer, og at udsendt personel får den fornødne træning.

Danmark har en høj profil inden for EU's civile krisestyring. Vi deltager aktivt med politifolk, jurister og andre eksperter i EU's civile missioner i Afrika, Mellemøsten, Asien og Vestbalkan.

10. (Evt.) Et konkurrencedygtigt Europa i en globaliseret økonomi

KOM (2006) 0567

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Mette Gjerskov pegede på det tredje ben, som er en bæredygtig udvikling med hensyntagen til miljøet. Det kunne hun godt tænke sig, at regeringen ville fokusere lidt på.

Rune Lund spurgte, om regeringen overordnet opfattede Kommissionens strategi i "Global Europe: Competing in the world" som værende i overensstemmelse med regeringens politik, og ville gerne have et par eksempler, hvis der var konkrete punkter, hvor den ikke var det.

Hvordan stiller EU's udviklingsministre sig til det meget offensive papir?

Rune Lund ville gerne have en kommentar til det, der står under punkt 9 i samlenotatet: "Handelspolitisk Specialudvalg samt organisationer og NGO'er indenfor rammerne af Beach Club-samarbejdet har været hørt", idet han mente, det var forkert.

Kulturministeren var enig med Mette Gjerskov i, at bæredygtig udvikling er et vigtigt emne, og sagde, at det også er med i Kommissionens papir.

Han svarede Rune Lund, at regeringen støtter hovedtemaerne i papiret om EU's eksterne konkurrenceevne på et globaliseret marked, og at regeringen deler den opfattelse, at en positiv afslutning på Doha-runden vil styrke det multinationale handelssystem. Han tilføjede, at globaliseringen ikke venter på EU's samhandelsplaner, og EU må derfor aktivt gøre noget for at sikre job og vækst i Europa, når det multinationale spor blokeres. Derfor støtter vi forslaget om at lægge øget vægt på bilaterale aftaler.

Mette Gjerskov var godt klar over, at der stod noget om bæredygtig udvikling i Kommissionens papir, men hun ønskede, at synspunktet fik en større vægt.

Rune Lund sagde, at hvis NGO'erne i Beach Club-samarbejdet havde været hørt, havde det afsnit været meget længere, for han vidste, at de var meget kritiske. Han mente, en høring af NGO'erne kunne inspirere den danske

regering i det videre arbejde.

Kulturministeren sagde, at han havde fået oplyst, at Handelspolitisk Specialudvalg samt organisationer og NGO'er inden for rammerne af Beach Club-samarbejdet havde været hørt, men på den givne foranledning mente han, man skulle tage en snak om det.

11. Fredsprocessen i Det Nordlige Uganda

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

12. ASEAN venskabs- og samarbejdsaftale (TAC)

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Kulturministeren: Regeringen støtter EU's tiltrædelse af en venskabs- og samarbejdsaftale med ASEAN, det vil sige med landene i Sydøstasien. Aftalen har primært symbolsk betydning. Samtidig er det en adgangsbillet til observatørstatus i East Asia Summit, som er et vigtigt økonomisk og politisk forum i Asien.

Anne Grete Holmsgaard så dagsordenspunktet i sammenhæng med punkt 10 og gik ud fra, at det stadig væk er Danmark holdning, at vi går efter WTO-løsninger, men hun erkendte, at det skrider rundt omkring i verden, idet der lægges op til flere og flere bilaterale aftaler. Hun ville gerne have, at udenrigsministeren kom i samråd og forelægger, hvad de er for en strategi, regeringen forfølger, så det hele ikke havner i en række bilaterale aftaler, som måske får en lavere standard.

Kulturministeren bekræftede over for Anne Grete Holmsgaard, at regeringens førsteprioritet er WTO. Han tilføjede, at Kommissionen inden årets udgang forventes at fremlægge et mandatudkast til ASEAN-forhandlingerne.

13. Uzbekistan

Rådsmøde 2760+2761 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 2762 (uddannelse, ungdom og kultur) den 13.-14. november 2006

Kulturministeren: Punkterne 5-12 på dagsordenen forlægger jeg på vegne af undervisningsministeren. Jeg vil nævne de to punkter vedrørende ungdom og de fire punkter vedrørende uddannelse. Jeg nævner alle punkterne med henblik på en orientering.

På kulturdelen for rådsmødet er der 4 dagsordenspunkter, hvoraf jeg har forhandlingsoplæg til et af punkterne. Det drejer sig om forslag til revision af direktivet tv uden grænser, som i det fremsendte samlenotat står som det første dagsordenspunkt.

FO 1. Revision af direktivet om ”tv uden grænser” Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om revision af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (tv uden grænser)

Generel indstilling

KOM (2005) 0646

Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 1)
Rådsmøde 2762 – bilag 4 (fælles henvendelse fra Forbrugerrådet og Hjerteforeningen af 9/11-06)
KOM (2005) 0646 – bilag 2 (grundnotat af 7/3-06)
Udvalgsmødereferater:
(05) side 1261 (senest behandlet i EUU 11/5-06)

Kulturministeren: Da vi mødtes i maj forud for det forrige rådsmøde, orienterede jeg om forslaget. Dengang var der betydelig usikkerhed om, hvad forslaget helt konkret ville indebære.

Den usikkerhed er i det forløbne halve års tid blevet væsentlig reduceret, og det finske formandskab lægger op til, at der på rådsmødet den 13. november træffes en generel indstilling – altså at vi får en foreløbig politisk aftale om forslaget. Der er imidlertid fortsat en række væsentlige punkter, hvor der stadig er betydelig uenighed blandt medlemslandene, så det er langtfra sikkert, at det vil lykkes at nå til enighed på rådsmødet.

Jeg vil først nævne udvidelsen af anvendelsesområdet. Direktivforslagets hovedformål er et ”modernisere” det eksisterende tv-direktiv, så det forholder sig til den konvergensudvikling, der sker på medieområdet i disse år, hvor begrebet ”tv” er blevet langt mindre entydigt end det var, da man vedtog det gældende direktiv.

Fremover skal de grundlæggende principper i tv-direktivet således ikke alene gælde for traditionelt tv, men også for såkaldte on demand tjenester. Det er tjenester, som ofte har samme indhold som tv-programmer – f.eks. film i en video on demand tjeneste – og som man f.eks. henter over internettet.

Det handler altså om at regulere tjenester, der ligner hinanden, på nogenlunde samme måde. Det er aktuelt, fordi medieudviklingen fører til, at vi kan hente det samme indhold på mange forskellige måder – over internettet, på mobiltelefonen osv.

Der er bred enighed imellem medlemslandene om det hensigtsmæssige i udvidelsen af direktivets anvendelsesområde. En række lande – inklusive Danmark – har dog peget på vigtigheden af, at der bliver en klar og operationel afgrænsning af direktivets anvendelsesområde. Fra dansk side vil vi under de videre forhandlinger i Bruxelles fortsat støtte bestræbelserne på at definere de tjenester, som skal omfattes, så præcist som muligt, så de begrænser sig til tv-lignende indhold og ikke kommer til at gælde for weblogs og den slags indhold, som brugerne selv laver, og som ikke har et kommercielt indhold. Det ser heldigvis ud til, at der kan nås til enighed om en fornuftig løsning på dette spørgsmål.

Regeringen vil derfor acceptere forslaget om at inkludere tv-lignende on demand tjenester i det reviderede direktiv, under forudsætning af at udvidelsen af anvendelsesområdet fastlægges tilstrækkelig præcist.

Om jurisdiktion vil jeg sige: Et andet væsentligt spørgsmål under forhandlingerne vedrører det såkaldte senderlandsprincip.

Kommissionens forslag går ud på at bevare status quo for så vidt angår jurisdiktion, dvs. afgørelsen af hvilket lands love en tv-station skal rette sig efter. Det er i dag senderlandsprincippet, der gælder. Dette princip vil – som følge af den generelle udvidelse af direktivets anvendelsesområde – fremover også skulle gælde for on demand tjenester.

Regeringen støtter dette princip. Det handler jo om at skabe et indre marked på det audiovisuelle område. Derfor er det vigtigt, at det er klokkeklart, hvilke regler tjenesteudbyderne skal rette sig efter. Det er det eneste håndterbare princip, og det har fra direktivets oprindelse været det grundlæggende princip.

En række medlemslande har udtrykt ønske om opblødning af det rene senderlandsprincip. På den baggrund har både Kommissionen og formandskabet fremlagt forslag, der giver medlemslandene mulighed for – under Kommissionens kontrol – at reagere over for egentlige omgåelsessituationer. Altså situationer, hvor et tv-selskab bevisligt er flyttet til et andet land med det formål at omgå et modtagerlands regler på tv-området – f.eks. reklameregler. Disse forslag kan regeringen støtte, hvis de kan bidrage til at finde en fælles

løsning i sagen.

Senderlandsprincippet er generelt anerkendt af medlemslandene, og jeg forventer ikke, at det bliver ændret – selv om der som sagt er ytret ønske om en vis opblødning.

Et tredje væsentligt emne er reklamereglerne.

Der er lagt op til liberaliseringer af reklamereglerne i direktivet, specielt med hensyn til hvor ofte programmerne må afbrydes af reklamer. Generelt er denne regering jo for liberalisering, og vi har da også i min tid gjort vores egne reklameregler mere liberale. Men det gælder om at finde en balance mellem hensynet til udbydernes indtægtsmuligheder og seernes tolerancetærskel over for reklameafbrydelser. Regeringen synes ikke, der er behov for yderligere liberaliseringer på reklameområdet, og finder derfor ikke, at Kommissionens forslag skal følges. Vi vil derfor under forhandlingerne arbejde for at bevare den nuværende direktivregel, der siger, at et program maksimalt må afbrydes 3 gange i timen.

I den forbindelse vil jeg lige minde om, at det er et minimumsdirektiv. Det betyder, at vi kan indføre og bevare mere restriktive regler end dem, der står i direktivet. Den mulighed er der også i dag, og vi har benyttet os af den på reklameområdet, hvor vi f.eks. ikke tillader reklameafbrydelser af programmer – med ganske få undtagelser. Det kan vi altså også fortsat gøre.

Jeg vil endelig gøre opmærksom på, at de forbrugerbeskyttende regler, der findes i det eksisterende direktiv, ifølge forslaget også skal gælde i det reviderede direktiv. Det gælder f.eks. forbud mod reklamer for tobak og for receptpligtig medicin, det gælder forbud mod subliminale reklameteknikker, og det gælder hensyn til børn og unge samt beskyttelse af den menneskelige værdighed, dvs. forbud mod racisme og lignende.

Produktplacering er et nyt element i direktivet. De foreslåede regler om produktplacering er stort set identiske med sponsorreglerne – det vil sige, at indholdet og programsætningen af et program ikke må være påvirket af den, der leverer produktet, på en sådan måde, at det indvirker på tv-stationens ansvar og redaktionelle selvstændighed. Programmerne må ikke direkte opfordre til køb eller leje af de omtalte produkter, og produkterne må ikke fremhæves unødigt. Endelig skal seerne gøres opmærksom på produktplaceringen i begyndelsen og slutningen af programmet. Dette skal ikke mindst sikre større gennemsigtighed for forbrugerne.

Jeg vil gerne nævne, at der i formandskabets forslag om produktplacering står som regel nummer 1, at produktplacering er forbudt – og så kommer undtagelserne fra denne hovedregel i de følgende paragraffer, nemlig at det er tilladt i bestemte programtyper: spillefilm, tv-film og -serier, sportstransmissioner og underholdningsprogrammer. Det er desuden tilladt i tilfælde, hvor

der ikke er tale om betaling, men alene om gratis forsyning af visse varer eller tjenester til brug for udsendelserne.

Når Kommissionen foreslår at regulere produktplacering, er det bl.a. fordi der i stigende grad bliver konkurrence om reklamekronerne i de audiovisuelle medier – produktplacering under regulerede forhold vil kunne give en ekstra indtægt. Det skyldes også, at produktplacering allerede findes i f.eks. internationale film.

Der er imidlertid fra flere sider rejst spørgsmålstegn ved, om produktplacering kan reguleres tilstrækkelig effektivt til, at seerne bliver klar over, at der er tale om en form for reklame. Jeg tager disse bekymringer alvorligt og er på den baggrund indstillet på at konkludere, at der endnu ikke er opnået tilstrækkelig tillid til denne reklameform til, at den på nuværende tidspunkt bør introduceres systematisk i de europæiske lande.

Derfor vil jeg arbejde for, at forslaget ændres til et forbud mod produktplacering. Jeg vil dog tilføje, at skulle det ikke lykkes, så er der trods alt den fordel ved forslaget, at vi går fra et helt ureguleret område i europæisk mediepolitik til et reguleret. Og så vil jeg igen minde om, at vi under alle omstændigheder kan opretholde vores eget forbud mod produktplacering.

Jeg kan oplyse, at som forhandlingssituationen ser ud lige nu, synes der at være overvejende opbakning bag Kommissionens og formandskabets forslag. Vi er dog ikke alene om modstanden – der er store lande på begge sider af diskussionen.

Der er bred enighed blandt medlemslandene om, at de regler, der gælder ifølge det eksisterende direktiv om beskyttelse af den menneskelige værdighed – som forbud mod racisme – også skal indføres i det kommende direktiv. Det går jeg ud fra, at vi uden problemer kan tilslutte os.

Tyskland har på et sent tidspunkt i forhandlingerne foreslået at udstrække bestemmelsen om forbud mod tilskyndelse til had til at omfatte propaganda for terroristgrupper eller deres ideologier. Fra dansk side ser man med sympati på hensigten med forslaget, som imidlertid må afbalanceres over for hensynet til ytringsfriheden og over for nødvendigheden af juridisk klarhed i de anvendte begreber. Man vil derfor klart foretrække, at der anvendes eksisterende international sprogbrug om forbud mod opfordring til terrorisme, f.eks. fra FN's sikkerhedsråds resolution 1624.

Der er lagt op til, at kvotereglerne i det eksisterende direktiv – dvs. reglen om, at en vis andel af især fiktionsprogrammerne skal være europæiske – skal gælde "når det er muligt og med passende midler" for tv-lignende on demand tjenester i en anden form. Det kan f.eks. være, at on demand udbyderne investerer i europæiske værker, eller at deres kataloger over film indeholder en vis andel europæiske værker. Efter regeringens opfattelse er det ikke

hensigtsmæssigt at pålægge on demand tjenester sådanne forpligtelser.

Mit sidste punkt handler om retten til korte nyhedsindslag. Kommissionen foreslog oprindelig, at lande, der allerede har nationale regler om at give tv-stationer ret til at få korte nyhedsindslag fra interessante begivenheder fra en tv-station, som har retten til begivenheden, også skal give sådanne korte nyhedsindslag til tv-stationer fra andre medlemslande.

Formandskabet har senere foreslået – og fået stor tilslutning, inklusive fra Kommissionen – til at indføre en obligatorisk ret for alle tv-stationer til at få disse korte indslag. Retten skal efter forslaget også gælde nationalt – uanset om det enkelte land i dag har egne regler, der giver ret til korte nyhedsindslag. Det forslag er regeringen imod. Som vi alle kan se på skærmen, bliver der udvekslet korte uddrag fra sådanne begivenheder, uden at vi behøver et regulere det. Efter min opfattelse er branchen bedst til at fastsætte betingelserne.

Vi vil derfor ikke støtte dette forslag, men i stedet foreslå, at vi går tilbage til Kommissionens oprindelige forslag eller en mere begrænset model, baseret på frivillighed.

Så vidt jeg er orienteret, står vi temmelig alene med vores synspunkt.

Anne Grete Holmsgaard forstod, at Danmark er indstillet på at lave en aftale allerede nu. Det syntes hun ikke lød så godt, idet hun mente, Europa-Parlamentet først skulle have mulighed for at udtale sig og fremsætte ændringsforslag.

I anledning af at kulturministeren havde sagt, at han var indstillet på at give mulighed for at fravige sendelandsprincippet, hvis det kunne bedre mulighederne for at finde et kompromis, mente Anne Grete Holmsgaard, det måtte være klart, at Danmark skal gå ind for, at man kan reagere ved omgåelse af reglerne.

Med hensyn til produktplacering var Anne Grete Holmsgaard glad for, at kulturministeren sagde, han var indstillet på at arbejde for et forbud, men hun var ikke enig i, at hvis der ikke kan skabes flertal for et forbud, er det, der foreligger her, bedre end de nuværende regler. Hun mente, man skulle køre meget fast på at få et forbud.

Hun kunne ikke se, hvorfor man ikke skulle have ret til korte nyhedsindslag.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, hvor langt kulturministeren ville gå, og hvad han var indstillet på at sælge for at lave en aftale nu, idet hun tilføjede, at det havde stor betydning for, om SF kunne gå med til forhandlingsoplægget.

Elisabeth Arnold studsede over, at man skulle kunne sanktionere over for udbydere, som flyttede et andet sted hen, hvor der var lempeligere regler, og spurgte, hvor veldefineret den brøde, man begår, skal være. Hun henviste

til, at vi i Danmark har stationer, der sender fra England, og det har vi måttet acceptere.

Morten Messerschmidt mente, det var fornuftigt at have et minimumsdirektiv i stedet for et totalharmoniseringsdirektiv, for det giver mulighed for et mere fleksibelt Europa, hvad han var glimrende tilfreds med.

Han betegnede artikel 3f om, at man skal fremme de europæiske ideer, som besynderlig og ville grundlæggende mene, at man ikke skal fastsætte positivt, hvad tv-stationerne skal lave, men negativt sætte grænser for, hvad de ikke må lave.

Med hensyn til artikel 10 om reklamer var det meget vigtigt for Morten Messerschmidt, at reglerne for, hvordan man definerer en reklame, fastholdes på nationalt niveau, sådan at det ikke er EF-Domstolen, der kommer til at afgøre det. Det tilsvarende gælder afbrydelser.

Med hensyn til reglerne om tilskyndelse til had mente Morten Messerschmidt, det er noget, der må behandles på nationalt niveau. Han nævnte ROI-TV var et godt eksempel på, hvordan man definerer terrorisme forskelligt.

Også med hensyn til retten til korte nyhedsindslag syntes han, det var naturligt at fastholde nationale regler.

Morten Messerschmidt afsluttede med at spørge, om der står noget om pirateri i direktivet, som er et stadigt stigende problem?

Simon Emil Ammitzbøll var enig med regeringen med hensyn til sendelandsprincippet, men spurgte, om reglen om, at man skal kunne gribe ind over for tv-stationer, som omgår reglerne, kun gælder tv-stationer, som flytter til et andet land, eller også gælder stationer, som er oprettet i et andet land.

I modsætning til regeringen går Det Radikale Venstre ind for at give mulighed for korte nyhedsindslag, hvilket også fremgik af Kulturudvalgets møde i torsdags, så vidt han var orienteret. Hvad betyder det konkret, når regeringen siger, at den fornemmer, at den står alene?

Rune Lund meldte sig som tilhænger af, at det er modtagerlandet, der bestemmer, hvad der må sendes af tv, og var meget interesseret i, at Kommissionen vil gribe ind over for medietjenester, der sender fra en anden medlemsstat. Han nævnte som eksempel på en omgåelse af de danske regler, at TV3 sender fra England.

Med hensyn til produktplacering mente Rune Lund, forslaget var et skridt i den rigtige retning, men han mente stadig væk, man skulle gå efter et decideret forbud, idet produktplacering dybest set er manipulation med forbrugerne.

Han var ked af, at regeringen ikke vil have regler om korte nyhedsindslag. Hvis der har været en fodboldbegivenhed, hvor der er forekommet et

supermål, bør det komme ud til den danske befolkning. Det kan ikke være sådan, at de private kanaler selv kan bestemme prisen for det.

Med hensyn til en liberalisering af reklamereglerne lægger Kommissionens forslag klart op til forringelser, og Rune Lund syntes, det var fint, at regeringen gik imod det. Men hvis det ikke bliver ændret, vil regeringen så til slut acceptere det og stemme for forslaget, eller vil man stemme imod hele forslaget?

Rune Lund sagde i forbindelse med paragraffen om racisme, at den umiddelbart lød meget sympatisk, men tilføjede, at det ville være meget problematisk, hvis paragraffen betyder, at der bliver grebet ind over for ROI-TV, som er meget vigtig for kurdernes ytringsfrihed.

Niels Sindal fandt det uforståeligt, at kulturministeren ville afklare tingene, før Europa-Parlamentet var nået frem til en holdning.

Han syntes, det var lidt vanskeligt at finde ud af, hvad mandatet skulle bruges til, hvis regeringen ikke får medhold i sine synspunkter. Hvis de ikke imødekommes, vil kulturministeren så komme tilbage og drøfte situationen med Europaudvalget igen?

Når kulturministeren talte om, at det er godt, det er et minimumsdirektiv, gjorde Niels Sindal opmærksom på, at det er det kun, hvis regeringen vil lave dansk lovgivning om det, som man ikke bliver enige om i EU. Ellers kan det da være det samme.

Niels Sindal mindedes, at da direktivet i sin tid blev til, havde han en stor diskussion med den daværende kulturminister om den tv-station, som var flyttet til London, men sendte direkte til Danmark, og spurgte, om han havde ret i, at man vil kunne lovgive i forhold til TV3.

Han syntes, det var fint, at man arbejdede for et forbud på produktplacering, og han håbede, man kom igennem med det. Men hvis vi ikke kommer igennem med det, er vi jo lige vidt.

Med hensyn til korte nyhedsindslag mente Niels Sindal, det var et ”must” for den frie nyhedsformidling, at man har lov at citere med kildeangivelse, som man kan gøre det i aviser.

Han håbede, kulturministeren kunne fastholde sin holdning til reklamereglerne, men hvis det ikke lykkes, hvor står vi så?

Helle Sjelle tog udgangspunkt i kulturministerens bemærkninger om, at selv om der skulle blive vedtaget noget andet i EU, er der tale om et minimumsdirektiv, og vi har i Danmark derfor mulighed for at stille yderligere krav i forhold til f.eks. reklameblokke og i forhold til produktplacering, men ville gerne høre kulturministeren sige, at man heller ikke havde nogen planer om at bruge muligheden for at lave produktplacering, hvis det bliver tilladt i EU, men ville respektere det, der er aftalt med andre partier i Folketinget.

Hvad er det i direktivet, der gør det muligt at gennemføre regler om beskyttelse af børn?

Kulturministeren svarede på Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om, hvorfor vi ikke venter med at vedtage en holdning, før Europa-Parlamentet har behandlet sagen, at formandskabet har spillet ud og sat skred i forhandlingerne i en sag, som har været diskuteret igennem meget lang tid. Han tilføjede, at når Europa-Parlamentet har udtalt sig, vil Rådet naturligvis tage stilling til ændringsforslagene fra Parlamentet.

Når regeringen støttede sendelandsprincippet generelt, var det ud fra en helt principiel tankegang om, hvordan det indre marked er bygget op. Sendelandsprincippet er fastsat gennem EF-Domstolens afgørelser, så det er altså rodfæstet. Forslaget lægger op til, at hvis der sker en direkte omgåelse af de gældende regler, så kan man skride ind. Det er en modifikation til sendelandsprincippet.

Med hensyn til produktplacering støtter vi et forbud og kæmper for et forbud. Men under alle omstændigheder vil vi betragte det som et fremskridt, at der komme regler for et hidtil ureguleret område.

Med hensyn til de korte nyhedsindslag er det regeringens principielle holdning at beskytte ophavsretten for licenstagerne. Hvis man f.eks. inden for idrættens verden indgår aftale med en tv-station, foreligger der en aftale mellem de to parter, som regeringen mener, samfundet bør respektere. Kulturministeren tilføjede, at det vil være ekstremt kompliceret at lave regler for prisen, hvis man får ret til at vise noget. Hvem skal afgøre, hvad der er den rigtige pris?

Kulturministeren svarede Elisabeth Arnold, at hvis der er tale om rene omgåelser, kan man skride ind.

Han sagde til Morten Messerschmidt, at med hensyn til europæiske kvoter sker der ingen ændringer i forhold til tidligere.

Med hensyn til definitionen af reklamer laver vi i Danmark vore egne regler på basis af direktivets minimumsregler. Kommissionen skelner ikke mellem public service tv og kommercielt tv.

Pirateri er ikke omfattet af tv-direktivet. Det er reguleret i et særskilt direktiv.

Kulturministeren svarede Simon Emil Ammitzbøll, at reglerne i forbindelse med sendelandsprincippet gælder de selskaber, der flytter, eller som etablerer sig i et andet land. Det gælder begge parter. Man vil kun gribe ind over for rene omgåelser.

Kulturministeren svarede Simon Emil Ammitzbøll og Niels Sindal, at regeringen vil bruge muligheden for at gå videre, og det gør vi allerede. Vi har f.eks. et generelt forbud mod afbrydelse af reklamer. Der er tale om et mini-

mumsdirektiv, og vi kan fra dansk side lovgive, hvilket vi også har tænkt os at gøre.

Kulturministeren sagde, at der ikke er nogen problemer med ROI-TV, men man skal være opmærksom på, at hvis man anvender det princip, som Rune Lund talte for, at det er modtagerlandet, som skal bestemme, så kan det blive problematisk for ROI-TV at sende i Tyrkiet, hvor Kanalen er forbudt.

Med hensyn til produktplacering går vi ind for et egentligt forbud. Årsagen til, at vi kan acceptere nogle modifikationer, er, at vi så får nogle mere formaliserede regler på området, hvor der ikke er nogen regler i dag.

Med hensyn til korte nyhedsindslag ser vi altså på sagen fra rettighedshavernes synspunkt.

Kulturministeren svarede Rune Lund med hensyn til reklameafbrydelser, at der er tale om et minimumsdirektiv, så vi er ikke forpligtet til at følge direktivets regler. I Danmark er vi generelt imod reklameafbrydelser, men der er dog visse tilfælde, hvor de er tilladt.

Vi stemmer generelt for den samlede pakke.

Hvis Kommissionen og formandskabet vil føre forslaget igennem på rådsmødet på mandag, har vi tænkt os at følge trop. Rådet skal jo behandle forslaget igen, efter at Europa-Parlamentet har været inde, så man får en drøftelse til.

Kulturministeren svarede Niels Sindal vedrørende sendelandsprincippet, at vi kan ikke lovgive om TV3 i Danmark, men man kan fra danske myndigheders side rette henvendelse til de engelske myndigheder, hvis vi mener, at TV3 omgår reglerne.

Elisabeth Arnold syntes ikke, kulturministeren var kommet med et tilfredsstillende svar på spørgsmålet om omgåelse af sendelandsprincippet. Efter hendes opfattelse var ROI-TV en tv-station, som klart omgår sendelandsprincippet for at kunne sende til en bestemt gruppe i Tyrkiet, og vi synes, det er fint, at de sender fra Danmark, og vi vil gerne beskytte deres interesser. Derfor virker det mærkeligt, at vi kan gå ind for nogle bestemmelser om, at man kan gribe ind over for omgåelser. TV3 er også en klar omgåelse af de danske regler, idet det henvender sig til et dansk publikum.

Niels Sindal syntes, der var tale om et sammensurium af regler, hvis man får mulighed for at gribe ind over for omgåelser. Hvad er en omgåelse?

Med hensyn til mandatet havde han det som om han sad med en tipskupon med fire kampe. Han ville gerne give mandatet, hvis han fik fire rigtige. Men han vidste ikke, om der blev fire rigtige.

Simon Emil Ammitzbøll erklærede sig uenig med kulturministeren med hensyn til at lave undtagelser fra sendelandsprincippet. Vi skal afveje de forskellige principper over for hensynet til ytringsfriheden. Risikerer vi, at

stationer, der er etableret på et tidligere tidspunkt, og som har fulgt de principper, der har været gældende, pludselig bliver slæbt i retten? Det Radikale Venstre har en ret liberal holdning med hensyn til sendereglerne for kommercielle tv-stationer.

Med hensyn til korte nyhedsindslag mente han stadig væk, man skulle lave en parallel til citatretten, men hvad er udsigten til at komme igennem med det?

Når nu Europa-Parlamentet er hørt, kommer kulturministeren så tilbage til Europaudvalget med sagen?

Rune Lund sagde i forbindelse med det sidste indlæg og Niels Sindals bemærkninger, at kulturministeren bare skulle sige, at han kom tilbage til udvalget, så ville Socialdemokraterne stemme ja.

Han var klar over, at der er tale om et minimumsdirektiv, men pegede på, at hvis det giver tv-stationer i udlandet bedre muligheder for at få reklameindtægter, kan det også komme til at lægge et pres på danske tv-stationer, og reklamefinansierede stationer har nogle muligheder, som public service stationerne ikke har.

Rune Lund ville gerne have regler, som forhindrer omgåelse af danske reklameregler, men han ville være meget ked af det, hvis man fik regler, som gør, at en tv-station, som har fået ”politisk asyl” i Danmark, bliver ramt.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig enig i, at sendelandsprincippet er det eneste rigtige udgangspunkt, idet alt andet ikke kan administreres. Hun havde forstået det sådan, at retten til at gribe ind over for en kanal kun handler om omgåelse af reklameregler, produktplaceringsregler og retten til korte nyhedsindslag. Så hvis Tyrkiet var med i EU, ville Tyrkiet ikke kunne gribe ind over for ROI-TV, for det har ikke noget med reklamer at gøre.

I anledning af det, kulturministeren havde sagt i sine indledende bemærkninger om, at der med hensyn til produktplacering var lande på begge sider af diskussionen, spurgte Anne Grete Holmsgaard, om der er et blokerende mindretal, når Danmark siger, at vi er for et forbud mod produktplacering. Kulturministeren havde selvfølgelig ret i, at der er ikke nogen regler i dag, og det forhold, at der er tale om et minimumsdirektiv, betyder, at man kan forbyde produktplacering, men er der mulighed for at presse sagen yderligere?

Med hensyn til retten til korte nyhedsindslag syntes Anne Grete Holmsgaard, kulturministerens argumentation om hensynet til rettighedshaverne var lidt langt ude, idet ophavsretten drejer sig om et værk, man har frembragt, mens der her er tale om, at man har købt sig til f.eks. en sportsudsendelse. Derfor ville hun gerne appellere til, at kulturministeren indtog en anden holdning.

Hun spurgte, om kulturministeren ville komme tilbage til Europaud-

valget, hvis der ikke bliver opnået et kompromis i Rådet. Altså efter at Europa-Parlamentet har truffet sine beslutninger.

Charlotte Antonsen betegnede det som fint, at regeringen lægger op til, at vi skal stemme for direktivet, for det betyder, at Danmark bliver på banen. Hun syntes, det var en mærkelig diskussion, man havde haft, idet hun pegede på, at vi har meget skrappe nationale regler, og direktivet vil ikke få nogen effekt i Danmark, men det kan få en indirekte effekt. Hvis nogle andre lande f.eks. tillader, at man afbryder for reklamer, så får de en konkurrencemæssig fordel i forhold til de rent danske kanaler. Derfor må det være en fordel for Danmark at sikre, at der er visse begrænsninger i de andre europæiske lande.

I anledning af Anne Grete Holmsgaards indlæg om de korte nyhedsindslag ville Charlotte Antonsen spørge kulturministeren – idet hun pointerede, at det i realiteten kun handler om sportsudsendelser – hvem der skal prisfastsætte dem. I dag fungerer det på den måde, at man i praksis mod betaling får adgang til at vise klip. Charlotte Antonsen var bange for, at vi bevæger os ind i et kæmpe bureaukrati, hvor det bliver fuldstændigt uoverskueligt, hvordan prisfastsættelsen foregår.

I anledning af den diskussion, der havde været om, at det var for tidligt at give mandat, gjorde Charlotte Antonsen opmærksom på, at Europaudvalget faktisk havde bedt om at få tidlig mandatgivning. Hun syntes, det var klogt af kulturministeren at komme nu, selv om der ikke måtte bliver truffet beslutning på førstkommende møde. Hun tilføjede, at hvis der opstår helt nye situationer, vil man vende tilbage til sagen forud for næste rådsmøde. Det ligger også i Europaudvalgets beretning.

Formanden sagde, at kulturministeren bestemt ikke skulle have utak for, at han var kommet på et tidligt stadium i forhandlingerne for at få opbakning fra Europaudvalget. Kulturministeren må imidlertid være klar over, at det kan være et problem for partierne, når man fremlægger mange elementer. Det kan give anledning til det problem, Niels Sindal beskrev så udmærket med sin sammenligning med en tipskupon.

Kulturministeren var klar over, at forslaget indeholdt mange elementer, men regeringen har valgt at sige, at vi støtter pakken – og så forsøge at ændre noget på den.

Kulturministeren svarede på Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål om, hvordan stemningen er, at der er massivt flertal imod den danske holdning, og der er et massivt flertal for at give ret til korte nyhedsindslag.

Kulturministeren svarede Anne Grete Holmsgaard og Elisabeth Arnold vedrørende omgåelse, at man skal kunne bevise, at en tv-station er flyttet med henblik på at omgå reglerne. TV3 vil kunne sige, at de er i London på grund af

f.eks. lempeligere skatteregler, hvilket anses som en reel begrundelse, så omgåelsesreglerne vil ikke få konsekvenser for TV3.

Kulturministeren sagde, at omgåelsesreglerne ikke bare gælder reklame, men gælder alt. Så det er sådan set rigtigt nok, som Simon Emil Ammitzbøll er inde på, at sendelandsprincippet også handler om ytringsfrihed.

Med hensyn til korte nyhedsindslag fastholder vi ophavsretten, hvilket gør, at der foreligger en forhandlingssituation mellem de to stationer.

Kulturministeren svarede Anne Grete Holmsgaard på spørgsmålet om, hvorvidt der var et blokerende mindretal med hensyn til produktplacering, at det er der ikke nu, men det kan komme under forhandlingerne.

Kulturministeren betegnede Charlotte Antonsens indlæg som meget relevant. For os er det en stor fordel, at direktivet bliver vedtaget.

Han var enig i, at det er et stort problem at fastsætte prisen for korte nyhedsindslag. Hvem skal prissætte dem? Hvis de korte nyhedsindslag bliver tilladt, skal vi have faste nationale regler for prisfastsættelsen, men det bliver da kompliceret. Der kan være gode grunde til at tillade korte nyhedsindslag, men de fleste argumenter taler altså imod.

Niels Sindal sagde, at da tv-direktivet i sin tid blev vedtaget, sad han i Europa-Parlamentet, og han syntes, det i mange sammenhænge ikke virkede særlig fornuftigt. Det nuværende forslag gør det måske lidt bedre, men ikke godt nok. Han satsede på 3 sejre på tipskuponen, så mandatet var hermed givet. Men han var ikke specielt begejstret.

Rune Lund gik imod forhandlingsoplægget.

Simon Emil Ammitzbøll ville stille et sidste spørgsmål, inden han gav mandat, idet han ikke syntes, kulturministeren havde været helt klar i sin besvarelse til Helle Sjelle. Han ville gerne have en bekræftelse på, at man har en aftale om reklamereglerne på det danske område, og den bliver holdt, lige meget hvad der bliver vedtaget.

Kulturministeren sagde vedrørende produktplacering, at der ikke i øjeblikket er flertal for et forbud mod produktplacering, men fordelen ved, at der er tale om et minimumsdirektiv, er, at vi kan forbyde produktplacering i Danmark.

Simon Emil Ammitzbøll sagde, at Det Radikale Venstre gerne vil give mandat til kulturministeren.

Charlotte Antonsen glædede sig over udviklingen i Folketinget de sidste par dage, idet hun pegede på, at tidligere ville både Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne stemme imod. Hun vidste så ikke, hvordan holdningen var hos SF.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at årsagen til, at Socialistisk Folkeparti gerne vil give mandat i dag, er, at kulturministeren har flyttet sig i for-

hold til sit oprindelige oplæg.

Simon Emil Ammitzbøll vidste ikke, hvem der havde sagt hvad på mødet i Kulturudvalget, men det har hele tiden været en aftale, at Det Radikale Venstre ville stemme for.

2. Henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring

Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Kulturministeren: De øvrige 3 dagsordenspunkter er til orientering, men jeg vil gerne nævne dagsordenspunkt 2 om Kommissionens henstilling om digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring.

Regeringen støtter det gode initiativ. Det er vigtigt, at de europæiske lande samarbejder om en digital udvikling, som kan være med til at eksponere den rige europæiske kulturarv, skabe konkurrencekraft og vidensbaseret økonomi.

Jeg vil gerne slå fast, at digitaliseringen og tilgængeliggørelsen af det kulturelle materiale naturligvis skal ske med respekt for ophavsretten. En mulig løsning på denne udfordring kunne være kollektive aftaler med rettighedshaverne.

Der er allerede taget initiativer nationalt, som falder godt i tråd med det europæiske initiativ: Jeg har således som opfølgning på medieaftalen nedsat en arbejdsgruppe, hvis opgave er at udarbejde forskellige forslag til digitalisering af udvalgte, prioriterede dele af kulturarven, herunder DR arkiv. Forslagene skal blandt andet bidrage til at fremme samarbejde og synergi nationalt såvel som internationalt.

Alle medlemslande har som nævnt i samlenotatet modtaget Kommissionens henstilling positivt og forventes som en opfølgning at tilslutte sig de fremlagte rådskonklusioner.

Morten Messerschmidt havde ingen forståelse for, at EU skal beskæftige sig med digitalisering og online tilgængeliggørelse af kulturelt materiale og digital bevaring.

Rune Lund syntes, det var fint at nedsætte en arbejdsgruppe om digitaliseringen, men hvad er EU's rolle i det spørgsmål?

Kulturministeren svarede, at den arbejdsgruppe, vi har nedsat nationalt, spiller godt sammen med det EU-projekt, som forelægges i øjeblikket.

3. Europæisk Kulturhovedstad

a) Rådets afgørelse om Den Europæiske Kulturhovedstad for 2010

- *Vedtagelse*

KOM (2006) 0610

Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Morten Messerschmidt betegnede det som noget pjat, at man skulle udpege en europæisk kulturhovedstad.

b) Rådets afgørelse om udpegning af 2 jurymedlemmer i henhold til fællesskabsaktionen "Europæisk kulturhovedstad"

Vedtagelse

Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

4. Rådets arbejdsplan for kultur 2005-2006

a) Kulturens økonomi i Europa

Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2762 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt i sine indledende bemærkninger.

Morten Messerschmidt betegnede forslaget som noget pjat og spurgte, hvad hjemmelsgrundlaget var.

5. Forslag til Rådets, og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, resolution om implementering af fælles mål for unges deltagelse og information til unge med henblik på at fremme deres aktive europæiske medborgerskab

Vedtagelse

KOM (2006) 0417

Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Kulturministeren: Formålet er at øge den fælles indsats for at få unge mere aktivt involveret i samfundslivet. For at nå det mål bør det europæiske samarbejde på ungdomsområdet styrkes på to områder. Det ene område er øget

deltagelse af unge i samfundslivet, og det andet område er bedre information til unge om mulighederne herfor.

I Danmark har vi en lang tradition for at have de unge med i denne ”strukturerede dialog,” som der tales om. Det sker via deres organisationer. Men også ved at unge selv deltager i aktiviteter og beslutningsprocesser på de forskellige niveauer i samfundet. Men det betyder ikke, at vi ikke kan og bør blive bedre til det. Regeringen støtter derfor det finske formandskabs forslag til en ny resolution.

6. Bedre forståelse for og viden om unge
Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 4)

Kulturministeren: Punkt 6 vedrører en drøftelse med titlen ”Bedre forståelse for og viden om unge”. Formandskabet ønsker, at vi skal diskutere, hvordan vi kan udnytte resultaterne af forskning i ungdomsspørgsmål bedre på europæisk plan, samt hvordan forskerne selv rent praktisk kan bidrage til at skabe en relevant ungdomspolitik i EU.

En bedre udnyttelse af forskningens resultater til gavn for samfundslivet står generelt højt på den politiske dagsorden. Det gælder også for forskning i ungdomsspørgsmål. I Danmark har vi bl.a. Center for Ungdomsforskning på DPU.

Centret samarbejder med en række forskellige aktører, såvel offentlige som private. De forsker i alle områder af ungdomslivet: Arbejde, uddannelse, sport, kultur, livsstil, sundhed, integration m.m. Den viden skal vi selvfølgelig have stillet til rådighed og vide at udnytte – til gavn for både de unge selv og os andre. Og forskerne skal selv være opmærksomme på at formidle deres resultater.

7. Forslag til Rådets, og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, konklusioner om de fremtidige prioriteter for et forstærket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse
Vedtagelse

Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 6)

Kulturministeren: Under det danske EU-formandskab blev der etableret et forstærket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse – den såkaldte ”København-proces”. Hvert andet år gøres der status for arbejdet samt vedtages prioriteter for de kommende to års arbejde. Dette skete under nederlandsk EU-

formandskab i december 2004, og det vil ske i Helsinki i næste måned under det finske formandskab.

Jeg er ganske tilfreds med prioriteterne i udkastet. Vi skal styrke erhvervsuddannelsernes tiltrækningskraft og kvalitet. Vi skal have udviklet nogle fælles værktøjer på erhvervsuddannelsesområdet, herunder skabe et meritoverførselssystem som vi kender det inden for de videregående uddannelser. Vi skal desuden have styrket den gensidige erfaringsudveksling samt inddragelsen af alle relevante aktører. Regeringen støtter vedtagelsen af konklusionerne.

8. Forslag til Rådets, og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, konklusioner om effektivitet og lighed inden for uddannelse og erhvervsuddannelse

Vedtagelse

KOM (2006) 0481

Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 8)

Kulturministeren: Resolutionen bygger på en meddelelse fra Kommissionen. Meddelelsen er et debatoplæg, der med udgangspunkt i en analyse af de socioøkonomiske udfordringer kommer med en række opfordringer til medlemslandene. Nogle af disse kan vi støtte. Andre kan vi ikke støtte.

Det er f.eks. fornuftigt at udvikle en decideret evalueringskultur. Evalueringsinstituttet løser som bekendt allerede en væsentlig opgave for hele uddannelsessystemet, og den nye kvalitetsstyrelse er et vigtigt redskab til at opbygge og videreudvikle en evalueringskultur. Det er også fornuftigt med forslaget om en bedre udnyttelse af førskoleforløbet. Det er et effektivt middel til at etablere grundlaget for videre læring samt forebygge senere frafald. Det forhold, at der nu kommer læseplaner for børnehaveklassen, vil styrke førskoleforløbet.

Jeg har samtidig noteret mig, at Kommissionen kommer med en række forslag med henblik på at skabe flere investeringer fra både offentlige og private kilder, herunder muligheden for at indføre studieafgifter. Jeg vil i denne forbindelse understrege, at udkastet til resolutionen bl.a. på dansk initiativ ikke indeholder et sådant forslag om at indføre studieafgifter, hvilket også ville være klart i uoverensstemmelse med regeringens holdning. Regeringen kan derfor støtte formandskabets udkast til resolution.

Rune Lund pegede på, at LO, AC og Dansk Magisterforening havde taget skarp afstand fra formuleringen om øget studenterbetaling for udannelserne, mens Dansk Arbejdsgiverforening ikke overraskende var positive over for det.

Han betegnede det som noget vrøvl, når man i udkastet til konklusioner opfordrer til større private bidrag med henblik på at sikre mere ligelig adgang til videregående uddannelse. Han mente, det ville betyde en skævvridning af systemet i retning af at dem, der har penge, kan få, og dem, der ikke har, må gå.

Han tilrådede kulturministeren at arbejde for at få pillet bemærkningerne om øget egenbetaling ud og opfordrede regeringen til at stå fast på denne holdning og ikke bare sige: ”Ja men det gælder ikke for os”.

Kulturministeren svarede, at regeringen ikke vil indføre betaling for de videregående uddannelser. Derfor har vi også fået fjernet bemærkningerne om studieafgifter. Det, der er tale om, er, at man kan få øget støtte fra erhvervslivet. Der er ikke planer om egentlige studieafgifter.

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Rekommandation om etablering af en europæisk referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EQF)

Generel indstilling

KOM (2006) 0479

Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 18)

Kulturministeren: Formålet med at etablere en referenceramme med otte niveauer for indplacering af ”læringsresultater” eller ”slutkompetencer” er klart: At forbedre gennemsigtigheden og den gensidige anerkendelse af kvalifikationer på tværs af landegrænser og nationale barrierer. Det vil styrke mobiliteten både i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet.

Princippet om at anvende slutkompetencer som grundlag for indplaceringen af en given uddannelse i en referenceramme er relativt nyt herhjemme. Jeg understreger, at modellen er baseret på frivillighed – ligesom det er frivilligt, om et land vil etablere underliggende nationale rammer eller ”kvalifikationsnøgler” for på den måde at lette koblingen til det europæiske.

Herhjemme er vi i gang med at overveje mulighederne for sådanne nationale nøgler. For de videregående uddannelser har Bologna-samarbejdet sat skub i processen. Også på erhvervsuddannelserne er vi godt i gang. Regeringen støtter derfor forslaget.

10. Modernisering af de videregående uddannelser i Europa

Udveksling af synspunkter

KOM (2006) 0208

Rådsmøde 2762 – bilag 3 (samlenotat side 28)

Kulturministeren: Formandskabet ønsker med punkt 10, at der, som opfølgning på Det Europæiske Råds møde i Hampton Court i efteråret 2005, gennemføres en drøftelse af moderniseringen af de videregående uddannelser i Europa.

Der er i denne forbindelse udarbejdet to spørgsmål. Det ene vedrører følgerne af et tættere samarbejde mellem det akademiske niveau og erhvervslivet, og det andet vedrører, hvordan et Europæisk Teknologisk Institut kan bruges.

For et lille land i en åben økonomi er det afgørende, at der samarbejdes så meget som muligt. Danske uddannelsesinstitutioner skal arbejde for at styrke kvaliteten af deres uddannelser og forskning ved at samarbejde med de bedste udenlandske institutioner. Etableringen af et netværksbaseret Europæisk Teknologisk Institut (EIT) skal skabe forbindelser mellem de bedste uddannelses-, forsknings- og innovationsmiljøer inden for nærmere definerede områder. EIT skal være et effektivt murstensløst netværk uden en tung bureaukratisk struktur.

Inddragelsen af erhvervslivet vil bidrage til, at forskningens innovative potentialer udnyttes bedre. Til gavn for institutionerne, for erhvervslivet og for samfundet.

Vi er ganske langt med reformerne af vores videregående uddannelser i Danmark. Universitetsloven fra 2003, den nye universitetsstruktur og etableringen af professionshøjskoler er alle vigtige elementer. De danske videregående uddannelsesinstitutioner er godt rustet til de kommende udfordringer.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 1 om tv uden grænser, idet dog Enhedslisten gik imod det.